hêviya gel

Sal : 1
Hejmar : 2
Cotmeh 1986

KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BINDEST YEKBIN!

TÜRK ORDUSUNUN GÜNEY KÜRDİSTAN'A SALDIRISI TEPKİYLE KARŞILANDI

Kurden-Gruppe besetzte UNO-Büro

BESETZT HABEN gestern etwa 25 in Deutschland lebende K Deutschen Gesellschaft für die Vereinten Nationen an der dieser Aktion wollen die Symphatisanten der Sozialistischen B (TSK) gegen das Schweigen der UNO protestieren. Die Haupt Generalsekretär der Vereinten Nationen (UNO), Perez de Co auf, gegen den türkischen Einmarsch im irakische Kurdista ihrem Telex klagen sie die türkische Armee an, schon sei

Bilindiği gibi, sömürgeci Türk ordusu 15 Ağustos'da, birkez daha Güney Kürdistan'a saldırdı. Türk savaş uçaklarının sivil hedeflere karşı giriştiği hava saldırısı, Kürdistan ı bölen sınır bölgelerinde, çilekeş hal kımızı ve ulusal kurtuluş güçlerini hedefleyen kara operasyonuyla takviye edildi. Ne ki Türk ordusu, günlerce süren saldırı ve operasyonlarından umduğunu bulamadı; Sivil halkın, kadın ve çocukların kanına girmekle, Kuzey Kürdistan da yaptığı kitlesel tutuklamalar la acizliğini sergiledi. Fakat faşist Türk devletinin Kürdistan halkımıza dayattığı savaş, korsanlık ve vahşet, bölgesel ve uluslararası planda yoğun bir tep kiyle karşılandı.

KADDAFİ SALDIRIYI SERT BİR DİLLE KINADI

Türk devletini siyonist İsrail ve ırkçı Güney Afrika rejimleriyle özdeşleştiren Libya Dev rim Komuta Konseyi Başkanı Muammer Kaddafi, sömürgeci Türk ordusunun Güney Kürdistana karşı giriştiği saldırıyı sert bir dille kınadı. Kaddafinin, cuntanın başı ve kukla Özal'a gönderdiği protesto mesajının arapçadan yapılan çevirisi aynen şöyledir:

"Türk hava kuvvetlerinin Irak toprakları içerisinde Kürtlere karşı gerçekleştirdiği operasyo nu yerinde görmek mümkün değildir. Biz ve bütün dünya halkları bu olayı sert bir şekilde kınıyor ve protesto ediyoruz. Bu tür saldırılar genel katliamlara girer. Saldırı, köyleri, sivil yerleşim yerlerini yerle bir etti; sayısız çocuk, kadın ve yaşlı insan öldü. Bu operasyon, siyonist İsrail ve ırkçı Güney Afrika rejimlerinin Arap ve Afrika halklarına karşı giriştiği katliamların bir benzeridir.

" Öte yandan Kürtler, Ulusal Geçici Devrim Komitesinin üyeleridirler bu bir. İkincisi bu ulusa saygı göstermemiz gerekir O'nun bağımsızlık ve birlik hakkı var. Ayrıca Kürt ulusu Türk, Arap ve İran uluslarının kardeşidir. Eğer biz O' nun ulusal haklarını inkara kalkarsak o zaman kendi ulusal hakla rımızı da savunamayız. Kürt ulusunun inkarı aynı zamanda kendi ulusumuzun da inkarı demektir.

"Bu operasyondan dolayı üzüntülerimi belirtir ve bir daha tekrarlanmamasını dilerim.

"Bölgede meydana gelen kimi küçük olayları bahane ederek ve aynı metotlarla Kürt hal kına karşı girişilen saldırılar onaylanamaz.

"Irak rejimi Kürt halkına zorba ve barbar bir plan uyguluyor. Türk hükümetinin de bu plana katılması gerçekten beni üzmüştür. Irak rejiminin istemiyle gerçekleştirdiğiniz bu operasyon kötü bir sonuçtur. Böylesi kişiliksiz tavır alışların ve saldırıların tekrarlanmaması gerekir."

Böylece Kaddafi, Kürdistan halkının kararlı ve yürekli bir dostu olduğunu bir kez daha gösterdi. Aralarında hareketimizin de bulunduğu birçok örgüt Ortadoğu'da yayın ladıkları bir bildiriyle Libya lideri Kaddafi' nin bu onurlu davranışını selamladılar. Kürdistan halkının "şükran" duygularını kendisine illettiler

M.BARZANİ SALDIRILARA YANIT VERİLECEĞİNİ AÇIKLADI

Türk ordusunun 15 Ağustosta Irak Kürdistan'ına karşı düzenlediği saldırının yeni olmadığını belirten Kürdistan Demokrat Partisi lideri M. Barzani son saldırıların özellikle denetimlerinde bulunan sivil yerleşim birimlerini ve hatta bazı şehir ve kasaba ları hedeflediğini söyledi. Partilerinin ve CUD güçlerinin üslerine Türk ordusunun yaptı ğı saldırların artık günlük 'olağan" olaylar haline getirildiğine dikkatı çeken Barzani " Türk hükümetini uyarıyoruz. Bu ve benzer saldırıların devam etmesi halinde uygun göreceğimiz yer ve zamanda karşılık vereceğiz' dedi. Devamı 2. sayfada

Kürdistan halkı, dayatılan soykırım savaşını kazanacaktır

Dünya kamuoyunun gözleri önünde Kürdistan halkımıza karşı yürütülen kırım savaşı, büttün şiddetiyle devam ediyor. Dahası, halkımıza dayatılan barbarlığın çehresi giderek değişiyor. Öyle ki, şimdiye kadar ağırlıklı olarak tek tek sömürgeci ülkenin 'sınırları' içinde kalan savaş artık, ülkemizi bölen 'sınırlar' ötesine taşırılıyor; devletler hukuku ilkelerini ve uluslararası hukuk kurallarını pervazsızca çiğnemek 'olağan' hale getiriliyor. İşgalci Türk ordusunun, 15 Ağustos ta Güney (Irak) Kürdistanı'na karşı giriştiği hava saldırısı yakın örneklerden biridir.

Bilindiği gibi, Türk ordusu bundan önce de iki kez Güney Kürdistana ve birdefa da Doğu Kürdistana girmişti. Türk devletinin Batı Kürdıstana sarkma ve Suriye'ye yönelttiği tehditler ise zaten güncelliğini koruyor. Bu bakımdan 15 Ağustos saldırısı ne ilktir ve ne de son olacaktır. Faşist Türk devletinin, saldırının 'meşru' olduğunu iddia etmesi ve benzer saldırılara devam edileceğini söylemesi de bunu gösteriyor. Kaldıki, O, bunun için gerekli hazırlıkları yapmayı da ihmal etmiyor.

Fakat bütün bunlara rağmen O, Kürdistan'ı bölen 'sınır' lar ötesinde giriştiği korsanlıkları, 'sıcak takip' 'eşkiyayı takip', 'sınır güvenliğini sağlamak' ve şu ya da bu gücü yok etmekle izah etmeye çalışıyor. Oysa sömürgeci Türk devleti bu ve benzer demogojilerle, sadece alçakça planlarını gizlemeye çalışıyor. Çünkü onun esas amacı bölgede emperyalizmin ve sömürgeciliğin en zayıf halkasının koparılmasını en-

Devam 12'de

M. Barzani, ayrıca dünya barış ve demokrasi güçlerini, bağımsızlığı ve özgürlüğü için savaşan Kürdistan halkıyla dayanışmaya, Türk devletinin uluslararası hukuk kurallarını çiğneyen korsanlıklarını protesto etmeye çağırdı.

Diğer taraftan KDP—I Polit Bürosu Eylül ayı başlarında yaptığı basın açıklamasında 6 Eylül 1986 tarihinde Kürdistanı bölen 'sınırları' aşarak Güney Kürdistan'daki kurtarılmış bölgelere saldırmak isteyen Türk birliklerinin geri çekilmeye zorlandıkları belirtildi.

TSK SEMPATİZANLARI BM BÜROLARINI İŞGAL ETTİLER

Türk ordusunun Güney Kürdistan'a karşı giriştiği hava ve kara saldırıları, Avrupa'da da tepkiyle karşılandı. Kürdistanlı örgütler ve bölge ilerici güçleri saldırıları değişik biçimlerde protesto ettiler. Çeşitli dillerde bildiriler dağıtıldı, basın toplantıları ve gösteriler yapıldı.

Tevgera Sosyalist a Kurdistan ê taraftarları 30 kişilik guruplar halinde, 25 Ağustos'ta Birleşmiş Milletler Örgütü'nün KOPENHAGEN bürosunu, 28 Ağustos'ta BM'nin STOCK—HOLM bürosunu ve 29 Ağustosta da aynı örgütün F.Almanyanın BONN'daki bürosunu dörder saatlik sürelerle işgal ettiler. işgaller sırasında sömürgeci Türk devletinin saldırganlığı ve halkımıza dayattığı vahşeti teşhir eden bildiriler dağıtıldı. Ayrıca işgal edilen BM bürolarında basın toplantıları yapıldı. Ve Kürdistan halkımıza dayatılan soykırım savaşına, uluslar arası hukuk kurallarını hiçe sayan faşist Türk devletinin saldırılarına karşı sessiz kalan Birleşmiş Milletler Örgütünün tavrı çekilen TELEKSLERLE protesto edildi.

BM Genel Sekreteri Perez de Cuellar' a çekilen telekslerde "sorunun Birleşmiş Milletler genel kuruluna ve insan Hakları Komisyonuna götürülmesini ve Kürdistan halkına yöneltilen vahşete, Türk ordusunun korsanlıklarına karşı suskunluğun devam etmesi halinde daha radikal eylemlere baş vurulacağı" vurgulandı.

BM bürolarının işgaline Danimarka televizyonu, İsveç'te Türkçe yayın yapan Merhaba radyosu, Almanya'nın sesi radyosu ve Avrupa basını geniş yer verdi. Türk burjuva basını da işgal eylemlerinden söz etmek zorunda kaldı.

Norveç'te de Kürdistanlı ve Türkiyeli örgütler eylem platformu oluşturarak; Norveç Dışişleri Bakanlığına ilettikleri mektupta, Norveç hükümetinin Türk hükümetinin saldırısını lanetlemesini istediler. İkinci gün Türk konsolosluğunun önünde bir nokta mitingi yapılarak siyah çelenk bırakıldı.

Kürdistan lı örgütlerin tek tek ya da diğer yurtsever ve ilerici güçlerle birlikte örgütledikleri protesto eylemleri özellikle Avrupa basını ve kamu oyunun dikkatlerini çekme konusunda etkili oldu. Saldırgan Türk devleti bir kez daha teşhir edildi, köşeye sıkıştırıldı. Öyleki, M Ali Birand gibi sömürgeci burjuva yazarları da "Şimdi, (Avrupa'da HG) Türkiye ile ilgili olarak ön plana çıkan veya çıkartılan konu "Kürt sorunu" demekten kendilerini alamıyorlar. (10 Eylül 1986 tarihli Milliyet'e bak)

Kuşkusuz Kürt sorununun Avrupa kamuoyunda da ön plana çıkmasında Kürdistan'lı örgütlerin ve diğer ilerici güçlerin protesto eylemlerinin payı büyüktür. Ve sözkonusu protesto eylemlerini tüm Kürdistan'lı örgütler birlikte örgütleyebilselerdi daha etkili olabilirlerdi. Fakat bunun da koşullarını yaratmak ve güçlü protestolara hazır lanmak mümkündür. Bu doğrultuda çaba harcamak bir görevdir. Ancak sömürgeci düşmanın saldırı ve barbarlıklarını geriletmek, Kürdıstan halkımızın bağımsızlık ve özgürlük mücadelesini daha da yükseltmekle olanaklıdır. Bunun zemini ise ülkedir. Ki sorunu, şu ya da bu alanda ön plana çıkaran esas unsur da Kürdistan sathında yürütülen mücadeledir. Sözkonusu protesto eylemleri, asli görevimizi bize unutturmamalıdır.

12 EYLÜL PROTESTO EYLEMLERİ VE KİMİ POLİTİK TAVIRLAR

Bu yıl Almanya'da 12 Eylül faşist darbesini protesto etmek için geniş güçlerin eylem birliği platformu oluştu. Yapılan ilk toplantıya 14 kadar örgüt katıldı. Ancak eylem türleri —yerel eylemler, merkezi eylemler— ve daha sonra teorik belirlemeler üzerine yapılan tartışmalar ve bu tartışmalarda herhangi bir uzlaşma sağlanamamasından dolayı platform çıkmaza girdi ve dağıldı.

Biz platformda en geniş güç lerin biraraya gelmelerinden ve birlikte eylem yapmalarından yana olduk. Tarafları uzlaştırmak için birkaç örgüt ile birlikte yorucu çabalar sarfettik. Ancak bazı örgütlerin, Özellikle "Sol Birlik"in Türkiyeli üyelerinin toplantıda yerel eylemleri Merkezi eyleme karşı çıkarmaları ve bir sonraki toplantıda bu defa "Sol Birlik"in Kürdistanlı üyeleri ile ATİF arasında başlayan ve bir türlü çözümlenemeyen devrim--burjuva demokrasisi tartışmaları platformu dağıtmaya götürdü. Bu toplantıda KOMKAR ve KKDKnin devrimden bu kadar ürktüklerini hayretle gözlemledik. Kürdistan reformlarla kurtulamıyacağına göre bunların burjuva demokrasisine bu derece boyun eğmelerine bir anlam veremedik.

İlk platformun dağılması 12 Eylülü güçlü ve merkezi olarak protesto etme olanaklarını çıkmaza sokmuştu. Bu durumu gözönüne alarak bazı

F. Almanya

örgütlerle birlikte güçleri yeniden biraraya getirme koşullarını araştırdık ve yeni bir toplantı düzenledik. Yapılan toplantıya biz TSK Dayanışma Komitesi, Avrupada Dev-Genç, İşçi Gerçeği, KKDK ve KOMKAR katıldı. Bu toplantıda biz beş örgütün yeni bir çağrı yapmasını, ortak ilkelerin tesbit edilmesi, 13 Eylülde merkezi bir eylemin Köln veya Duisburg da yapılmasını, yerel eylemlerin 12 Eylül gününe kadar sürmesi ve merkezi eylemi etkilememesi gibi net talepler ve eylem türleriyle platforma gidilmesini kararlaştırdık. Ancak eylemin taleplerinin 3. maddesine "Kürt ulusunun kendi kaderini kendisi tayin etmelidir" ibaresinin eklenmesi konusu aramızda sorun oldu. Tartışmaların başında bu formül oybirliğiyle kabul edilirken, yazım sırasında birden FİDEF' in politikasını hatırlayan KOMKAR, maddenin bu şekilde yazılmasında isteksiz davrandı.Bunun üzerine konu tekrar aramızda tartışıldı. Uzun süren tartışmalarda diğer örgütler de "sorun" olur gerekçesiyle bu maddenin çıkarılmasından yana tavır aldılar. Ve sorunun çıkmaza girmesi karşısında şöyle bir yol önerdiler. ' Bu maddeyi (U K.K.T.H. nı) yazmadan geçelim, ama TSK-DK bu sorunu platformda gündeme getirsin biz de destekleriz ve eylemin taleplerinde yer almasa bile, bildiride veya konuşma metninde yer alabilir. "

Çağrı üzerine gelen örgütlerle birlikte yapılan toplantıda, tüm konular tartışmasız kabül edilirken Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı platformun ana konusu olmaya devam etti.Anlaşılacağı üzere bu sorunu biz gündeme getirdik ve tartışmalar ilerleyince "ortaklarımız" bizi yalnız bırakmakta hiç tereddüt göstermediler.

Bu tartışmaların ana konusunu kısa ve öz olarak okuyucularımıza sunmak belli örgüt lerin bugünkü izledikleri politikaları ve yeni eğilimlerini açığa çıkarmak açı-

→

sından yararlıdır. Çünkü 12 Eylül 1980 den bu yana Avrupa da oluşan platformlarda, örneğin somut bir eylem birliği olan 1984 eylem platformunda "Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkı" bağımsız devlet kurma dahil, ve daha birçok devrimci—demokratik talepler kabul edilmişti. Oysa şimdi örgütler görüşlerini yeniden gözden geçiriyor; ve Kürdistan sorununa çok daha ihtiyatlı yaklaşıyorlar. Geçen bu süre içinde Faşist Türk devleti , Kürdistana karşı açık bir savaş ilan etmiş, Kürt halkına tarihin en vahşi baskı ve terör yöntemlerini uygulamaya koymuştu. Bu yoketme savaşıyla birlikte Türk devleti sorunu çözememiş ve bugün de şövenizmi pompalıyarak bu sorunu sürekli sıcak tutmaktadır.

Böylesina azgın saldırılara hedef olan Kürt halkının demokratik haklarını savunmak, şovenizme karşı kararlı bir mücadele yürütmek bırakın sosyalistleri, kendine demokratım diyen her namuslu kişi ve örgütün görevidir. Bu görevi tutarlı bir şekilde yerine getirmek ancak Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını açık ve net bir şekilde savunmak , şovenist , militarist saldırılara karşı kararlıca savaşımı yükseltmekle yerine getirilebilir. Bu ilkeyi sulandırmak, genellemeler içinde boğmak , ne anlama geldiği belli olmayan bir şekle büründürmek , muğlaklaştırmak kesin olarak hareketleri sosyal şovenizmin batağına götürür. Tarihte dünya devrimci hareketlerinin ders aldığı önemli bir deney var. II. Enternasyonal şeflerinin ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını tutarlı bir şekilde savunmadıkları ve bu nedenle burjuvazinin sürdürdüğü haksız savaşlara karşı çıkmadıkları için, sonunda kendi emperyalist burjuvazilerinin talan ve soygun savaşlarını desteklemeye kadar gittikleri ve o batakta öldükleri örneği ortadadır.

Türkiye'de de, burjuva muhalefetinin gelişmesi ve burjuvazinin tüm gücüyle Kürdistana saldırması , Türkiye ve Kürdistan solunu yeni politikalar izlemeye zorlamaktadır. Bu koşulların bir yansıması olarak, 12 Eylül platformunda süren tartışmalarda ortaya çıkan görüşleri açık bir biçimde görmek mümkün oldu Bunlardan bazıları şöyleydi.

—FİDEF : U.K K.T.H marksist-leninist bir ilkedir. Kişi olarak karşı değilim. Fakat örgütümüz böyle bir belirlemeye katılamaz. Biz demokratik bir örgütüz... Tartışmalar ilerleyince:

— Arkadaşlar bizi anlayın...

Biz sosyal demokratlarıda örgütlüyoruz...Kürt ulusunun varlığı dahi örgütümüzde sorun oluyor.. Bu ilke girerse çekiliriz. Açık söylüyorum, ilerdeki dönemde artık bizi, burada bulunan örgütlerle yan yana görmeyeceksiniz. Örgüt yapımız buradaki örgütlerin yapısıyla çelişiyor.

Görüldüğü gibi FİDEF ana yönünü burjuva muhalefetine doğru çevirmiş durumda. Bundan sonra bu taleplerle gelen devrimci ve Kürt örgütleriyle yanyana gelemiyeceğini açıkça söylüyor. Buna rağmen FİDEF' in bu tehdidi diğerlerinin üzerinde etki yapmakta geri kalmadı. Sol birlik üyeleri FİDEF ten yana kazan kaldırdılar.Doğal olarak sorunun Kürdistan'la doğrudan ilişkisi nedeniyle , Kürdistanlı örgütler daha acıklı ve zor durumlara düşüyorlar.

—KKDK. Bu ilkeye saygılıyım. Ama bu sorun olmamalıdır. Herkes bu konuları kendi yayın organlarında yazıyor, yeter. Bunu anti—faşist mücadeleye dayatmamak gerekir.

Ne kadar ilginç bir olay; Kürdistan adıyla kurulmuş bir örgüt, Kürt ulusunun kendi kaderini kendisinin tayin etmesine sadece saygılı kalıyor. Bu ilkeyi açık savunmuyorsa varlığı neye dayanıyor? Sorun yalnız anti—faşistlik (!) ise anti faşist çok örgüt var. Sonra Kürdistan sorunu gözardı edilerek anti—faşist birlik ler de sağlanamaz. Çünkü; U.K.K T H. ilkesi tutarlı bir şekilde savunulmadan Kürdistan halkıyla ittifak yapmak olanaksızdır. Bunu Pêşeng de ara sıra yazıyor. Ama bu yazdıklarını savunmadıktan sonra kağıt üzerinde kalmaktan öteye gidemiyor. Kısaca KKDK platformlarda ulusal sorunu savunmayı gerekli görmüyor. Ve hemen ilk atışta teslim bayrağını çekiyor.

ZatenKOMKAR'ın Kürdistan sorununda kimi Türkiye'li örgütlerle aralarında hiçbir sorunları yok. Hatta birçok durumda, bazı Türkiye'li demokratik örgütlerden daha geri konumlara düşüyor. Toplantılarda kimi Türkiye'li sol örgütler, Kürdistan ulusunun kendi kaderini tayin etmesi, bağımsız devlet kurması dahil şeklinde savunurlarken, bu ilke girebilir derken, KOMKAR bu ilkeyi revize etmek, sulandırmak için elinden geleni yapmaya çalışıyordu.

—KOMKAR: Biz ulusal baskının kaldırılmasından, ulusal sorunun kesin çözümünü anlıyoruz, diyordu. Oysa, KOM KAR' dan başka sorunu kimse böyle anlamıyordu. Eğer her ikisi aynı şey olsaydı, bu konuda neden bu kadar gürültü çıkarılıyor ve U.K.K T H. bu kadar tartışılmasına sorun yapılmasına rağmen neden hiçbir yazılı belgeye geçirilemiyordu.

Evet bu yıl KOMKAR ve KKDK , 'Sol Birlik''in diğer üyelerinden farklı bir tavır aldılar. Ama bu tavır farklılığı biçimsel olmaktan ileri gidemedi. Proğramsal olarak 'Sol Birlik''in görüşlerini aşamadılar. "Sol Birlik 'in diğer örgütleri ise bağımsız örgüt olmaktan çıkmışlar.FİDEF' ten ayrı tek bir görüş savunduklarına kimse şahit olmadı. Türkiyeli diğer örgütlerden bazıları da "ilkeler girse de olur girmese de " anlayışıyla günlük dengelere göre hareket ettiler

Biz platformun tüm aşamalarında Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakknın maddeleşmesini savunmamıza rağmen hiç bir yazılı belgeye (Eylem talepleri, bildiri ve konuşma metnine) geçirilmesini sağlıyamadık. Bunun üzerine bazı örgütlerle birlikte platformu destekliyenler durumunda kaldık.

Bu arada platform çalışmaları sürerken , Türk savaş uçak ları Güney Kürdistan'daki bazı yerleşim kamplarını bombaladı. Bu olayla ilgili olarak CUD'un çağrısı üzerine bazı İran , Irak ve Kürdistan'lı örgütler biraraya geldiler, bir platform oluştu. Almanca basına ortak bir açıklama yapıldı. Bu açıklamaya Türkiyeli bazı örgütler de imza attılar. Irak Kürdistanına yapılan saldırılar protesto eylemiyle 12 Eylül eylemlerinin birleştirilmesi , 13 Eylül günü yapılacak gösteriye CUD' dan bir temsilcinin konuşma yapma tavsiyesi ve diğer bazı eylemler kararlaştırıldı. Ancak bu çalışmalar iyi yürütülemedi.

13 Eylül günü Duisburg'da düzenlenen yürüyüşe düzenli ve kitlesel olarak katıldık. Önde Hêviya Gel flaması ve arkasında 'Bıji Tevgera Sosyalist a Kurdistanê" 'Kahrolsun Sömürgeci faşist Cunta" , 'Bımre Koleti Bıji Serxwebun" Vb. flamalar taşındı. Sloganlar atıldı. Kortejimiz, disiplinli, dinamik yapısıyla ve folkloruyla fazlaca ilgi topladı. Yürüyüş Burg platzda başladı ve aynı yerde yapılan miting ile son buldu. Miting alanında

yapılan Türkçe, Kürtçe ve Almanca konuşmalarla faşizm lanetlendi. Bunun yanı sıra CUD adına bir konuşmacı Güney Kürdistana yapılan saldırıyı protesto eden bir konuşma yaptı F.Teyran'da Kürtçe türküleriyle mitinge ayrı bir coşku kazandırdı. Mitinge yaklaşık 5 bin kişi katıldı.

Yürüyüşe katılan örgütler şunlardı: Av. Dev Genç, DİB AF, DİDF, BY, FİDEF Kurtuluş , D.Kurtuluş , Gerçek AKD , Devrimci İşçi, Göçmen ,KKDK , KOMKAR, İşçi Gerçeği, TSK-DK, Kurd - Kom, Denge Komal, K.D

DANİMARKA

Danimarka'da da "Sol Birlik ' in mevcut güçlerinin bilinen sekter anlayışından ötürü en geniş anti-faşist güçlerin eylem birliği sağlanamadı. Bu nedenle Danimarka'da 'Sol Birlik" dışındaki— TSK Dayanışma Komitesi, İşçi Gerçeği DK, YSK-DK Ala Rızgari DK , KUK-DK, TKK KÖ-DK ve destekleyen Birlik Yolu— güçlerle birlikte faşist diktatörlüğün altıncı yılını protesto etmek amacıyla 20 Eylül de bir gece düzenledik. Dört yüzden fazla insanın katıldığı gecede Kürtçe, Türkçe ve Danimarkaca yapılan konuşmalarda faşizm lanetlendi. Gecemize katılan Berti Werger, Sıddık Doğan ve Cıvan Haco sundukları devrimci türkülerle kitleyi coşturdular. Ayrıca Deliloy folklor ekibi , Koma Nergiz ve Koma Aksa müzik gurupları gecemize renk kattılar.

Faşist diktatörlüğün bir kez daha lanetlendiği gecemizde, güç ve eylem birliğinin önemi belirtilerek bildiriler dağıtıldı, sloğanlar atıldı.

İSVEÇ

İsveç'te Kürt Federasyonu 4 parçadan gelen Kürdistan'lıları bünyesinde barındırır. Demokratik alanda İsveç'teki Kürtleri temsil eder. Bu anlam da da politikası önemlidir. Federasyonun kuruluşundan bu güne değin demokratik alanda, yapılan hemen hemen tüm eylemler Federasyonun öncülüğünde ve insiyatifinde olmuştur. Diğer eylemlerde olduğu gibi 6 yıl' dan beri 12 Eylül protesto eylemleri de Federasyonun insiyatifinde gerçekleşirdi. Bu konumu Federasyona tartışmasız bir saygınlık kazandırmıştı.

Bugüne kadar ayrı ayrı görüşlerden insanların yönetimde yer almasına rağmen, Federasyonun politikası ve prestiji değişmemişti. Federasyon üzerine hesap yapmayı düşünen kimi çevrelere olanak tanınmamıştı.

Ne yazık ki bu yıl 12 Eylül eylemlerinde Federasyon yönetiminin içine girmiş olduğu politikasızlık, O'nun bu konumuna gölge düşürdü. Yönetimin, politikasızlığından faydalanmakistiyen dar grupçu ve sekter anlayışıyla tanınan KOM-KAR ve "Sol-Birlik"i destekliyen dernekler Federasyon yönetimindeki YKDK'lılardan da destek alarak Federasyona " Sol-Birlik" politikasının sağ anlayışını hakim kılmaya çalıştılar.

12 Eylül protesto platformuna çağrıyı "Sol-Birlik"i destekliyen örgütler adına hem de Federasyon yönetimindeki YKDK'ya yaptırdılar.

İsviçre

Bu çağrı üzerine toplantıya katılan arkadaşımız, geçen yıllarki platformların oluşumlarını anlattı. Federasyonun platformu oluşturmada kimleri muhatap alması gerektiğini hatırlattı. Bu tür platformların Kürt Federasyonunun varlığına karşı olduğunu vurgulayarak, aynı olumlu tavrı gösteren Kürdistan Kültür Centrum temsilcisiyle birlikte toplantıyı terk etti.

Daha sonra Federasyon taban derneklerini ve kimi Kürdistan'lı çizgi derneklerini bu konuda toplantıya çağırdık. Olayın ciddiyeti anlatıldı ve bu konuda onların görüşleri alındı. Sonuçta Federasyonun bu tavrı oybiriğiyle yerildi. Ve karar Federasyona bildirildi. Federasyon yönetimi bu tepkiyi formalite icabı görüştü. Ve platforma sözde yeni öneriyle gitti. Sonuçta anlayış olarak hiçbir şey değişmedi. Göstermelik olarak yalnız platformun önceden saptadığı komite üyelerinde bir nicel değişikliğe gidildi. Böylelikle Federasyon yönetimi Federasyonu 'Sol-Birlik'in sağ anlayışına teslim etti. Bunun sonucu olarak bu yıl ki 12 Eylül protesto eylemlerinde bildiri, pankart ve konuşmalar sağ anlayışın damgasını taşıdı. Örneğin; platformu oluşturanların ezici çoğunluğu Kürdistan'lı grup, dernek ve siyasi hareketlerin demokratik plandaki temsilcileri olmasına rağmen "Kahrolsun sömürgecilik" sloganının atılması komite tarafından yasaklanmıştı.

Biz, platformun bu hatalarına ortak olmamak için platformu baştan terk ettik .Ama 12 Eylül protesto eylemlerine aktif ve yığınsal olarak Federasyon flaması altında katıldık. Her şeye rağmen platformun sağ anlayışı yürüyüş ve mitingte taban tarafından aşıldı. Yasaklar dinlenmedi, doğru ve devrimci anlayış eylem alanında hakim kılındı.

İSVİÇRE

Sömürgeci-faşist cuntanın yönetime el koymasının 6. yılı nedeniyle 13 Eylül günü Zürih'te yığınsal bir eylem düzenlendi. En geniş güçlerin katılımıyla sağlanan yürüyüşte faşizm lanetlendi.

Kürdistan ve Türkiye'li örgütlerin yanısıra İsviçreli ve Şili'li örgütlerin ortak hazırladıkları bu eyleme biz, Tevgera Sosyalist a Kürdistan ê İsviçre Dayanışma Komitesi olarak geniş kitle katılımını sağlıyarak katıldık.

NORVEÇ

12 Eylül faşizmini 6. yılında lanetledik.

Norveç'te bulunan Kürdistanlı ve Türkiyeli'ler , faşizmin iktidara el koyuşunun 6. yılı nedeniyle Türk Konsolosluğu önünde bir nokta mitingi yaptık. Yapılan konuşmalar ve atılan sloğanlarla faşizmi lanetledik.

Bu eyleme katılan İşçi Konfederasyonundan (LO) bir temsilci yaptığı konuşmayla faşizmi lanetledi.

Daha sonra Norveç parlamento binası önünde bir korsan miting koyarak bildiri dağıttık .

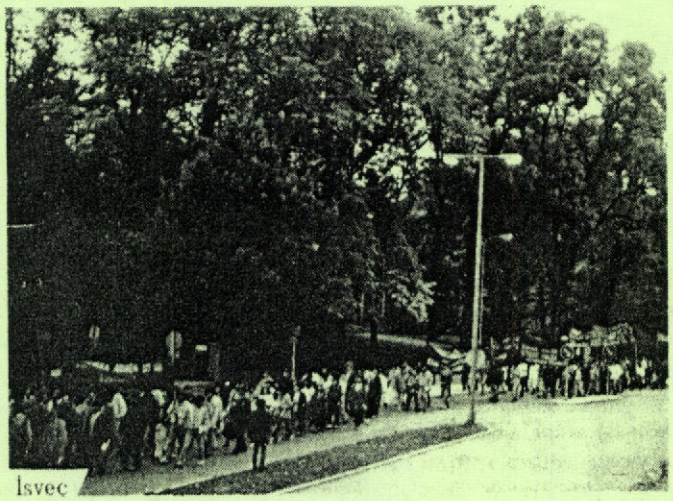
İsveç

'.Savaşmıyan kim olursa olsun korkaktır. Geçmişten arta kalanlara dönmek ya da düşlerin labirentlerini araştırmak çağımıza yakışan bir uğraş değildir. '

P. Neruda.

DEVRİMCİ FEDAKARLIK ÜZERİNE

Ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri tarihi bize, devrimci fedakarlık olmaksızın zafer kazanmanın mümkün olmadığını göstermiştir. Emperyalizme ve sömürgeci boyunduruğa karşı uzun ve amansız bir mücadele sonucunda halklar bağımsızlığını kazanmış, bugünkü sosyalist ülkelerde proleterya, çetin bir sınıf savaşımıyla iktidara yürümüş ve yine bu ülkelerde sosyalizmin inşa sürecinde fedakarlığın eşsiz örneği sergilenmiştir.

Sadece İkinci Dünya savaşında, işçi sınıfı ve emekçi yığınlar kazanımlarını korumak için 20 milyonu aşkın evladını yitirmiş, Vietnam, Angola, Gine, Küba vb. ülkeler, milyonlarca komünist, ilerici ve yurtseverin onurlu dava uğruna can vermesiyle varolmuştur.

Daha dün İran'da şahın zülmü, İspanya da Franko'nun 40 yıllık diktatörlüğü, Nikaragua'da Somoza, Yunanistan da Albaylar cuntası, Flipinler'de Markos, geniş yığınların anti-faşist mücadelede gösterdikleri fedakarlıklar sonunda yenildiler.

Bugün, emperyalizmin tüm desteğini ardına almasına rağmen, Yüney Afrika ırkçı rejimi ve Şili'deki faşist Pinoçe iktidarı komünisterin, anti-faşistlerin direnişleri karşısında çatırdıyor. Her gün yüzbinler faşist yönetimin kurşunlarına karşı yürüyor. Bildiriler dağıtıyor, grevler, boykotlar yapılıyor ve barikatlar kuruluyor..

KÜRDİSTAN HALKININ FEDAKARLIKLARI

Asırlardan beri sömürgeci boyunduruk altında bulunan Kürdıstan halkının direniş leri fedakarlık örnekleriyle doludur. En barbar güçlerin sömürgeci yönetimleri, emperyalizmin desteğiyle kürt halkını yok etmeye çalışmıştır

Tüm sömürü, sürgün, asimilasyon ve jenosit uygulamaları acımasızca kürt halkı üzerinda denenmiştir. Bir başına tüm bunlara karşı kürt halkının varlığını koruması ve bugün dünyada çözüm bekleyen ivedi sorunlardan biri olarak kendisini dayatmakta. Kürdıstan halkının mücadelede kararlı ve fedakar karekterini ortaya koymaktadır.

Kaldı ki Kürdistan halkı sadece varlığını korumakla kalmamış sömürgeci zulme karşı kinini biliyerek, tarihin her döneminde isyan ateşini hep diri tutmuştur. Şeyh Ubeydullah hareketinden koçgiriye, Şeyh Sait hareketından Dersime, Ağrı hareketinden Mahabat Kürt Cumhuriyeti'ne, 1975 yenilgisinden günümüze kadar dört parçada yürütülen ulusal kurtuluş mücadelesinde halkımızın direnci ve fedakarlığı paha biçilmez üstünlüktedir.

Yine günümüzde, meşhur Saygon Zindanlarını fersah fersah geride bırakarak, zulmün kalesi haline gelen faşizmin zindanlarındaki direnişler, tüm imkansızlıklara rağmen, sömürgeci faşist mah kemelerdeki savunmalar devrimci onuru yücelten kararlılığın ve fedakarlığın örnekleridir.

Bugün faşist türk ordusunun tüm kudretiyle Kürdistana yönelik saldırısı karşısında dahi ilerici yurtsever evlatlarını barındıran, onları ajan milis örgütlenmelerin gözünden korumaya çalışan yoksul ve fedakar Kürdıstan halkıdır.

Henüz devrimci bilincin ve çalışmanın yeterince yaygınlaşmadığı, kitlelerin sağlıklı bir örgütlenme etrafında birleştirilip, yönlendirilmediği, devrimci güçlerin dağınık olduğu aksine güçler dengesinin henüz sömürgeci düşman lehine bulunduğu böylesi bir dönemde dahi şahit olduğumuz olaylar halkımızın dev rimci mücadelede fedakarlığa hazır olduğunun açık göstergeleridir..

Devrimci kadroların görevi bu fedakarlığı bilinçli ve örgütlü mücadele ile bütünleştirmektir.

FEDAKARLIK ÖRGÜTLÜ MÜCADELE İLE DEĞER KAZANIR

Unutulmamalıdır ki, verilen mücadele düşmanın güçlü örgütlülüğüne karşıdır. Onu yenecek güç ise ancak örgütlü güçtür. Emperyalist-kapitalist sistem içinde yer alan ülkelerde fiili işgal altında bulunan sömürgelerde komünist, anti-sömürgeci ve yurtsever olmanın dahi büyük suç sayıldığı ortamda, örgütlü mücadeleye katılmak ve onun gerektirdiği sorumluluğu taşımak bir şereftir.. Böylesi bir mücadele içinde bulunmak görüşlerininn yayılması için propaganda yapmak, bildiri, yayın dağıtımını sağlayarak kitleleri düşmana karşı duyarlı kılmak ve onlara somut hedefler göstermek, mücadelenin yükselmesi için her türlü maddi destekte bulunmak ya da barikatlarda düşmana karşı silah elde savaşmak gibi görevler biribirini tamamlıyan, tek bir amaç için yapılan kutsal görevlerdir. Her biri fedakarlığı ve dikkati gerektiren işlevlerdir. Herhangi birinin küçümsenmesi veya ihmali birçok çalışmayı aksatan, gelişmeyi olumsuz yönde etkiliyen faktörlerdir. Mücadelenin çok yönlülüğü ve biribirine yakın bağlılığı gözardı edilmemelidir. Bugünün 'küçük'' işlerini yapmıyanların yarınki büyük kavgada işe yaramayacağı iyi kavranmalıdır. Devrimci lafazanlık değil, yapılan iş ve elde edilen sonuç değerlendirmelerde ölçüt olmalıdır.

Bugün sömürgeci faşist iktidar Kürdistan ve Türkiye'de apolitikleşmeyi geliştirmek ve kitleleri pasifize etmek için uğraşıyor. Umutsuzluğu ve bireyciliği hakim kılmak için her yolu deniyor. İşkence çarkı bu amaçla dönüyor. Basın yayın, eğitim ve kültür kurumları bu amaca hizmet ediyor. Burjuvazinin bu çok yönlü çabasına karşı dur mak için fedakarlıkta bulunmanın yaşı, zamanı ve yeri yoktur. Burjuvazinin bu tavrı açık iken, çevremizde devrimci fedakarlıktan kaçmak için kırk dereden su getiren ancak devrimcilik adına mangalda kül bırakmayan bireylere rastlamak mümkün. Bunlar genellikle herşeyi küçümseyen hiçbir şeyi beğenmeyen ''çakaralmaz'' durmundalar. Geliştirilmek istenen apolitikleşme ve çürümeye karşı panzehir inatla ve inançla çalışmak ve hedefe doğru emin adımlarla yürümektir.

Devrimci mücadelede kararsızlığa, uyuşukluğa, bireyciliğe, disiplinsizliğe ve yüreksizliğe yer yoktur. Basitten karmaşığa doğru yükselen mücadelenin her aşaması kendine özgü işlerin yapılmasını ve bir takım risklerin göze alınmasını gerekli kılıyor. Bu nedenle toplumsal gelişme yasalarını iyi kavramak ,uğruna mücadele ettiği davaya inanmak ,yenilgiden ders çıkarıp ileriye yönelik biliçli ve kararlı çalışma fedakarlığını göstermek zafere giden yoldur.

Bu somut belirlemeden hareket eden Tevgera Sosyalist a Kurdıstanê ulusal demokratik devrim mücadelesinde Hêviya Gel'i bir araç olarak yayın hayatına soktu. Düşman zülmünün dayanılmaz bir hal aldığı, çürümenin devam ettiği, dost güçlerin yaralı va dağınık olduğu bir dönemde, ağır yükün bilincinde olarak onurlu ve örnek bir adım attı. O önündeki engelleri görüyor ve bu engellerin aşılmasında uğruna mücadele ettiği davanın haklılığına ve ideolojik politik hattının doğruluğuna inanıyor. Kuşkusuz sadece haklı olmak ve doğruları görup onları yazmak yeterli değildir. Savunulan görüşlerin kitlelere mal edilmesi, kadro ve sempatizanların eğitiminde kendi-

Devamı sayfa 13'te

Tırkiya vê nıvisara ha beri dı kovara Roja Welat de bı navê sernıvisa " LI KURDISTANÊ DANİNA PIRSA NETEWİ" hatı bû weşandın. Nıha ji bı hınek fırehkırın û guhartına wê re, em dê nıvisarê jı we xwendevanên xwe yên hêja re bı kurdi pêşkeş bıkın.

Serkariya Hêviya Gel

PIRSA NETEWİ

—I—

Wek têt zanin pırsa netewi bı kapitalizmê re derket holê û dı nav pêvajoya(dema) diroki de hınek guhartınên gıring tê çêbûn; beri netewên 'şehreza" (medeni) û yên " ne şehreza" wek hev nedıditın;Bı şêweyeke azad çarenûsiya netewan çewt dıhatın şırovekırın (yorum); pırsa netewi bı ditına huqûqi an ji daniya bı pırsa otonomi ve gırê dı da. Lê, marksizm-leninizmê ew bend û diwarên ku spiyan jı reşikan, Ewrupayiyan jı Asyan û jı Afrikayiyan, xulam û koleyên imperyalizmê yên " şahreza" û " ne şahreza" jı hev cûdakır û hılweşand. Prensibên çarenûsiya netewan bı gotınên huqûqi û vala nayê ifadekırın, pırsê, pêwistiya hemû mercên diroki (şertên tarixi), abori û cıvakiya netewan ani holê. Lê ew kar ne wek ku mırov dıpa weha hêsa bû. Çarenûsiya welatên mêtingeh (koloni) û yên gırêdayi, dı nav tekoşinê de bê hempa û dıjwar de lı dıj êrişên dagirkeran (işgalciyan), imperyalist- mêtingehkaran, derew û dolabên sosyal şovenan û serokên İnternasyonala Duyemin, mane û şırova xwe ya rast gırt. Jı bıl vê yekê dı nav tekoşinê de pırsa netewi taybetiyeke dema reqabeta kapitalizmê nin e; dı dema imperyalizmiya kapitalizmê de rastiya mêtingehên ku jı teviya imperyalist-kapitalist de cûda bûn dewletên xwe yên serbıxwe danin, derxıst holê

Herweha pırsa netewi, jı dema İnternasyonala Duyemin cûdatır têvliyên (ferqên) xwe bı xwe gırt û bû pırsa netewi û ya mêtingehan ya tevi. Bı gotınek dın pırsa netewi, êdi pırsa dewletan ya hundıriya netewi ya heterojeni derket, bû pırsa navnetewi (internasyonal) . Şoreşa Oktobırê û dı rêça wê de heya iro gelek tevgerên rızga rixwazên netewi cerbandınên dewlemend lı pey xwe hıştın; dı nav çarçoveke leninist de jı bışaftına (helkırına) pırsa netewi re kar û riyeke hêja dit. Tekoşina rızgariya netewi xwe da diyarkırın, ku perçek jı tekoşina pêvajoya cihanê ya bı hêz e û jê naye qetandın.

Lê mıxabın, ev prensiba bingehi ya teoriya marksist-leninist dı pratika cıvaki de çıqas xwediyê tecrûbên dewlemend e ji, disa dı dema me de hin ji, jı babeta munaqeşan derneketiye. Bı şêweke azad pışaftına pırsa çarenûsiya netewi, dı nav yên ku tevgerên netewi, dı nav mercên diroki de dıgrın berçav û jê re pişaftınan dıgerın û dı nav yên ku prensibên şoreşgeri de sero bın dıkın; jı bo vê yekê ji, jı hezar çem û kaniyan av tının, van sosyal şoven, reformist û İnternasyonalên Duyemin yên nû de tekoşineke bê hempa dom dıke. Her çıqas bı şêweke azad jı bo mafê çarenûsi minakên (misalên) pışaftınên şoreşgeri yên cûrbe cûr lı holê hene ji, ev kefteleft disa dom dıke. Pêkanina mafê çarenûsiya neteweyê kurd ji, dı nav van munaqeşe û spekolasyonên gışti de perçeyeke bı reng e. Beri ku em dest bı vê babetê bıkın, diyarkırına statuya Kurdıstanê ya siyasi de fêde heye.

Navendiya ciwariya diroka insaniyetê, xwedi şahrezayiyeye kevnare, pişe û çand (Sın et û kultur) a dewlemend welatê me Kurdıstan, cara yekem dı nav İmparatoriyên Osmani û İranê de hat parvekırın. Ew herdu imparatoriyên zorker, bı salan lı heremê lı ser xaka (axa) Kurdıstanê êriş û şerên dagırkeri pêk anin; heremê wêran kırın. Dı pey şerê cihanê yê yekemin de, xerita Rojhılata Navin hat guhartın, Kurdıstan lı gor planên imperyalizmê dı nav dewletên Tırkiye, İran İraq û Suriyê de hat parvekırın. Van herçar dewletên heremê yên ku Kurdıstanê dı nav xwe de parvekırın; bı darê zorê zıman, dirok, çand û pişa neteweyê kurd kırın bın hıncrandinê, jı bo inkarkırına wê çı jı destên wan hat kırın û dıkın. Hebûnen welatê me yên ser û bın erdê tev talan û wêran kırın. Aboriya (ekonomiya) Kurdıstanê xırab kırın û herweha pejg (derbe) lı pêşveçûna abori û cıvakiya Kurdıstanê xıstın; jı aliyên serkaniyên dewlemendiya tebietê ve Kurdıstana mêtingeh dı nav çend dewle-

tên cihanê de têt hejmardın. Lê lı her perçeyên Kurdıstanê tekoşina ku lı dıj nirê mêtingehkariyê têt dayin -- lı her perçeyi cûrbe cûr e ranaweste. Bı taybeti pışti şoreşa Oktobirê, heta i-ro lı Kurdıstanê — dem demi be ji — bê hejmar serhıldan berxwedan tevgerên bı qerekterên netewi pêk hatın. İ-ro Kurdıstan bı seran ser dı çeperên şer de ye.

Berxwedana neteweyê Kurd a bı bıryar (qerar), potensiyela şoreşger, welatparêz û anti-imperyalist a ku lı Kurdıstanê heye, doz û pırsa Kurdıstanê lı heremê(mıntiqê) derdıxe planek pêş. çarçove û qada tevgera netewi, gıringiya pırsê hin ji zêde dıke. Ra û bala navnetewi dıkşine. Lê ev rewş bı tevi nıkare kêmasiyên tevgera netewi nebine û veşêre. Çewtê (tersê) wê kêmasiyên ideolojik, politik û rêxıstını ya tevgera rızgariya netewi derxe holê û ji wan re çareserkırınan bıbine. Bê guman sedemên wê yên cûr be cûr hene, dıvê mırov wan dı nav têkıliyên sedem --encaman (sebeb -netican) de bıbine û lêbıkole.

Beri her tışti heya mêjûyeke (tari xeke) nû, tevgerên netewiyên ku lı Kurdıstanê ava bûn, dı bın tesira marksizmê de yên feodal û bûrjuvaziyên bıçûk û rêxıstınên burjuvazi bûn. Dı van rêxıstınan de tesira ideoloji-politika çına karker pıçek be ji tune bûn. Ev qerektera tevgerê, dı pêvajoya rızgariya netewi de, ew pırsên ku derdıketın holê, pışaftına wan zor dıkırın, wan dı tecrûbên dewlemend yên pratika cıvaki de, dı pêşveçûna perspektivên ideolojik-politik de astengan derdıxıstın û herweha rewşa hêzên cihanê û heremê rast dı ber çavan de naye derbaskırın û xebatek bê westan bı van aliyan ve naye kırın. Ji bıl viya ev hêzên feodal û burjuvaziyên ku pêşengiya tevgera netewi dıkın, dı qerekterê wan yê çini de bê qerari û teslimbûni wan hin sısto-pısto dıke, baweriya wan bı hêzên xwe û hevkarên xwe tune ye; jı şûna wê de gırani pêşengiya politika xwe dıdın dıjiti û berberiyên nav hêzên dıjmın Perçebûna Kurdıstanê ji aliyê dıjmın ve çarmedor lêgırtın, vê ditına ha hewezkar dıke. û ji ber vê politika wılo tevgera netewi jı hevkar û hevalbendên xwe dûr dıxe. Wê jar (zayıf) dıke û dıxe nav têkıliyên gırêdayi.

Jı aliyê dın ve tevgerên "şoreşger' yên welatên mêtingehkar, bı awaki aza dı derbarê çarenûsiya neteweyê kurd de xwediyê programeke rast nin ın; tevgerên netewi yên kurd — ev tevger bı qerekterê feodal û burjuvazi be ji jı bo ku bıkşının xêzeke anti-imperyalist xebateke bı qerar şan ne dan û tekoşineke bı dostani nedan ber çavan û pêş xwe. Heta carinan ketın şêleki dıjmını. Gelek jı wan dem dem lı gel brujuvaziyên xwe ci gırtın, jı kêmasiyên tevgerên Kurdıstanê fêde ditin doza kurdan dı platformên navnetewi de, dı raya gıştiya cihanê de pelçıqandın. Ev rewşa ha jı aliyeki ve tevgera netewi jı hêzên şoreşgerên cihanê dûrxıstın û tenêbûni zêde dıkır, jı aliyê dın de dı nav tevgerê de meyila anti-komunisti zêde dıbe an ji zêde dıke İmperyalizm, paşverûtiya heremê û dolarên petrolên ku makinên propagandê hin ji rûn dıkrın ser nan.

Tevgera me ya rızgariya netewi, dı hatına xwe ya salên 70 yi de bı wan destanên xwe yên berxwedaniyên mêrxas û bı tecrûbên xwe yên dewlemend re, jêbermayiyên (mirasên) dirokiyên neyini (negativ) ji gırt, vatıniyên (wezifên) gıring yên ideolojik-politik û rêxıstını lı pêş wê rawestı bû. Edi dı nav hêzên rızgariyên netewi de birûbaweriyên rızgariti yên hemdem (çaxdaş) dest bı zildayinê kırıbû. Dı 1975 an de sedemên têkçûna tevgera netewiya kurd li İraqê, dı qad û çarçova cihanê de tesirên pêşveçûnên şoreşger û anti-imperyalist yên kûr û dûr, vê pêvajoyê lezandın. Lê belê van pêşveçûnên erêni (pozitiv) jı bo pêşvexıstına xêza (xeta) rızgariya netewi têr nedıkır. Jı lew re, jı bo rêvexıstına xêzeke weha beri her tışti dıvê diroka rızgariya netewiya dewlemend bıbın serçaviyên tecrûbe û cerbandınan; dıvê û pêwist bû, ku kêmasi û çewtiyên wê derxıstan holê û fêde jı wan bıditan. Encax bı ditın û şêleke weha karıbû hipotezên teorik yên şoreşa Kurdıstanê ya dewlemend, fıreh û pêşve bıbın û bı wê ve gırêdayi lı gor rewş, rûh û qerekterê şoreşa Kurdıstanê rêxıstın pêk bınin.

Lı Kurdıstana Bakûr, zaninbûna teorik lı gor perçeyên dın gelek blınd û zêde bû, dıvê babetê de vatıniyê heri gıring jı hêzên rızgariyên netewiyên wê perçê re dıketın. Çina karker û hêzên şoreşgerên Kurdıstana Bakûr, jı ber ku vê vatıniyê diroki baş bı ci ne hanin, hin ji doza serxwebûn û azadiyê û bı wê ve bı awaki diyalektik gırêdayi pırsa rêxıstını munaqeşe dıkın.

PIRSA ÇARENÛSİYA NETEWEYÊ KURD

Wek me lı jor ji da diyarkırın, mafê çarenûsi yê netewi, prensibeke marksizm-leninizmê ya bıngehi ye. Bı karanina vi mafi, ev tê vê manê ku ew neteweyên ku dı bın nirê mêtingehkariyê de ye an ji bı dewleteke karbıdest ve gırêdayi ye, jı wan bêt qetandın, dewleta xwe bı serê xwe deyne. Lê; lı gor vê rastiya zanyari hınek "komunist" û " şoreşgerên" welatên mêtingehkar jı bı serxwebûn û azadiya welatên bındest yên Asya, Afrika û Latin Amerika lorıkan dıstrın , lê dema dı bın pozên wan de serhıldanên neteweyê kurd destpêdıkın, lı pey wê hınek hêzên tari dıbınin, lı tıliya imperyalizmê dıgerin.

Dı van rojên me de ku tevgera netewi gelek pêşketiye û fıreh bûye, dı şêla wan ya lı pırsê mêzekırınê de ji hınek guhartınên pêşketi çêbûne. Edi ew ji dı derbarê mafê çarenûsiyê neteweyê kurd de kêm zêde dıpeyvın. Bê guman ev tışteki baş e. Lê mıxabın wek me lı jor ji bal kışand dı şêl û rewşa van hêzan de samimiyet nin e. Hınek jı wan pivana mafê çarenûsi dıxwazın daxın sewiya otonomiyê, hınek ji, wek jı nû ve Amerikayê kefş bıkın, dı nav tıxûbên (sinorên) MİsaqêMili (sinorê Tırkiyê yê resmi) de ji hebûna yek çina karker bahs dıkın. Û pêwestiya partiyeke ya çina karker dıbınin. Û herweha rê lı pêş mercên diroki yên ku neteweyê kurd bı şêweke azad mafê xwe yê çarenûsi pêk bine dıgrın. Bı taybeti fersendê nadın pê ku ew bı serê xwe bıryar bıde, dıxwazın pışaftına pırsa Kurdıstanê bı şoreşa xwe ve bıdın gırêdan.

Bı taybeti em vê yekê dıdın diyarkırın, ku mafê çarenûsiya neteweyê kurd bı sewiya otonomiyê ve gırêdan şêleke şoreşger nin e. Û yên ku dıxwazın vê mafê ha bı otonomiyê ve wekhev bıkın û gırêbıdın; bersıva zanyariya çına karker jı van re vekıriye:

" Leninizmê, mana mafê çarenûsi yê netewan fırehkır, ew gelên bındest yên ku dı bın zordariya welatên gırêdayi û koloni de ne, mafên wan yên bı tevi û seranser jı wan qetandın, wek yê avakırına dewletên serbıxwe guhart."

" Herweha pırsa gelên bındest, lı dıj imperyalizmê, jı bo wekhewiya netewan, jı bo pışgıriya tekoşina hebûna dewletên serbıxwe bû, pırseke alikariyê ya gıring û dayim e. ' (J. Stalin Pırsên Leninizmê çapxana çep rû 62)

Em bên ser pırsa wan kesên gotın mezın û poz bılınd ku bes "aligırên çina karkerek" ın. Fêda çina karker bes lı Tırkiyê û lı Kurdıstanê nin e; dı qada cihanê de ji ortaxi ye. Bıngehê vê ortaxiyê dı jiyana çiniti de bı şêweki vekiri lı dıj her cûrên kedxwariyê ye. Her ku mırov pırsên weha mêze bıke, kare bêje lı cihanê "çina karkeran ' yek e. Em karın jê re bêjın, çina karkera cihanê jı xwe ji prensibên navnetewi ji yek jê ev e Dı vê manê de yekitiya çina karker a navnetewi, heta ne bı teni yekitiya çina karker, yekiti û pışgıriya çina karker û hemû gelên bındest û mêjok pêwist e, dı vê rê de lı gor rûh û prensibên navnetewi tekoşin dayin vatıniyeke şoreşgeri ye. Lê qest û armanca " sosyalistên me yên zanisti" ne ev e. jı lew re ew ji bı vataniyên internasyonalist, baş dızanın, ku teo-

riya şoreşa leninist dı pêvajoyên cûrbe cûr de şikestın û çırandına helboqa zencila imperyalizmê ya heri jar de, jı proleteryayê re, ji vatıniyên netewi yên cûrbe cûr dıkeve. Jı ber vê yekê ew armanca ku dıxwazın bıgihine pê, ' dı dewleteke pır netewi de ' jı neteweyên cûrbe cûr pırsa yekitiya rêxıstına karkeran lı gor ditınên xwe dıxwazın pêk binın.

Halbû ku dı nav "dewleteke pır netew ' de dema têkıliyên welatên mêtingehkar - mêtingeh an ji girêdayê kar bıdest têt ber çav; diyarbûna mafê çarenûsiyê netewi lı gor mercên abori û diroki yên berçav ın. Û disa bûyera bı rêxıstına karkerên jı neteweyên cûrbecûr, dı pratikê de diyarbûna formên yekiti û pışgıriya tevgerên karkeran lı gor mercên diroki ne. Ev sedemên sereke û bıngehi de tespitkırına hedefên stratejik yên şoreşa " welêt" de dı eyni wextê de, dı têkıliyên mêtingehkarimêtingehi de roleke mezın dıleyzın. Û herweha sedemêm ku inkariya yekitiya mercên diyalektikê yên siyasi, cıvaki û diroki yên berçav an ji, jı wan yekê lı ser navê taybetiya welat bıde pêş û yekitiya diyalektigê xırab bıke, pêvajoyên şoreşê jı ber çavan dûrxe; her çıqas bı şıkli hedefeke çina karkeran internasyonali bıde diyarkırın ji, ev ne şêleke (tewreke) leninist e, ditıneke berçav û rast nin e. Jı armancê dûr e.

Heger pırs, parastına kara karkerên neteweyên cûda cûda be; ev ji girêdayê karkerên Tırkiyê ye, ku yekiti û pıştgıriya xwe bı hêzên rızgariyên netewi yên Kurdıstanê re geş bıkın û pêşve bıbın.Jı ber vê yekê pırsa yekiti û pıştgıriya jı neteweyên cûda, ger mırov bıxe pêş mafê çarenûsiyê netewan an ji ya duyemin bı ya yekemin re girêbide û lı pışaftına wê bıgere, ew çax ev iddia û xebat, jı yekiti û bıştgırıya karkerên jı neteweyên cûda re xızmet nake. Jı bıl vê yekê ditıneke weha, ew karkerên ku jı neteweyên cûda cûda ne û dı nav "dewleteke pır netewe" de vatıniyên wan yên bıngehi yên yekitiya diyalektik re ji çewt dıkeve. Dı vê babetê de ditınên Lenin yên perwerde heye:

"Lı Ewrupa Rohılat û lı Asyê dı dema destpêka diyarbûna şoreşên demokratik yên burjuvazi de, dı dema partiyên proleter yên serbıxwe de, dı ev babeta ha de dıvê vatıniyên wan yên du ali hebe: Ya yekemin, dıvê mafê çarenûsiyê hemû netewan bınase; jı ber ku hın şoreşa demokratik a burjuvazi pêk nehatiye; jı ber ku demokrasiya çina karker bı rastiti, ciddi û jı dıl (ne wek Kokoşkinê liberal), jı bo wekheviya netewan şer dıke. Û ya duyemin, dı nav dewleteke de, dı hemû guhartınên diroki de, burjuvazi bı xwe dı nav tıxûbên dewletan de çı guhartın çêdıke, bıla bıke, proleterên hemû netewan dıvê dı tekoşera çini de hevkariyeke yekpare pêk binın " (V İ Lenin UKT H Sol Yay s.99)

Ev daxuyaniya ha dı bıryarên İnternasyonala 1896 an de ji hatıbû formılekırın; hınek belengazên bê meji bıryar û daxuyaniya ha de dıjiti dıditın û dıgotın ' jı nasyonalizma burjuvazi re prim hatiye dayin ' Lenin jı wan belengazên bê meji re, bersiveke weha ya berçav dıda.

" ... Dı xala pêncan de lı dıj sloganên miliyetçi yên burjuvazi yên neteweyek balkışandına karkeran û karkerên hemû netewan dı qada internasyonal de, dı nav yekitiya rêxıstınên proleter de banga yekiti û hevkariyê de' dıjiti" dıbinın. Lê ev ' dıjiti" dı minaka (misala) pıştgırti û yekitiya proleteryaya Swêd û Norvejê de şêl û xebata karkerên Swêdê ya ku azadiya cûdabûn û serxwebûna Norvejê de şandan; ancax serê qalınd û çavên kor nabinın." (V İ. Lenin e ç. rû 100)

Wek têt xuyakırın zanıstiya çina karker bes çewtiyên " sosyalistên me yên zanyar" dernaxe holê; hipotezên wan yên tekıliyên cografi û aboriyê dıde diyarkırın ku ev têkıli bes bı serê xwe dı babeta mafê çarenûsi de rola sereke naleyize.

PIRSA SEREKE RAST TÊGEHİŞTINA MERCÊN DİROKİ YE

Wek ku em dem dem dı vê hêjandına (tahlila) xwe de ji dıdın xuyakırın û diyarkırın, ku bı awaki azad pêk anina mafê çarenûsiya neteweyê kurd de têgehiştandına sereke, mercên diroki, cıvaki û siyasiya tevgera netewi ye. Ev mercên diroki û siyasi yên berçav lı Kurdıstana Bakûr û lı Tırkiyê rewşa wê ya xwerû weha ye:

ı — Beri her tışti, Kurdıstan ne jı aliyê dewleteke ve, lı gor kara imperyalizmê bı zora çek dewletên heremê dı nav xwe de dagır (işgal) kırıne. Jı ber vê taybetiyê pırs û doza neteweyê kurd, jı pırsa hundırina dewletên mêtingehkar yeko yeko derdıkeve, jı nêz ve bala imperyalizmê dıkşine; dıbe sedemên hevkari û pêkariya (mudaxela) dewletên heremê, heta bûye pırs û pırsgırıkên nav netewi. Ev rewşa ha, lı her perçeyi lı hember pêşveçûnên xwerû û şerê jı bo çarenûsiyê, lı derê van yeko yeko tıxûbên dewletên mêtingeh, perspektivên cûda cûda tine. Perspektiva tevgera netewi fıreh dıke. Jı ber vê yekê perspektivên şoreşa Kurdıstana Bakûr dema têt tespitkırın, ev rewşa berçav dıvê neye jı birkırın.

Tekoşina rızgariya netewi, lı her perçeyi lı gor mercên xwe lı pêş dıkeve, ger ev rasti bêt jı birkırın, bıbe- nebe mırov xwe dı nav tıxûbên dewleta "x" an ji "z" de xwe asê dıke. Politika xwe ya itifaqan bı gırani lı gor wê dê bıpejrine. Û herweha lı dıj êrişên dıjmın yên muşterek dê berxwedaneke bê hempa nede, nıkarıbe xwe baş bıparêze heta dê bê tevdil(heziri) bêt gırtın. Peymana Cezayirê, CENTO û êrişên devleta Tırk a mêtingehkar ku iro "tıxûban" nasnake, dıvê ev rewş jı bo me bıbe dersên gıring. Tevgera rızgariya neteweyê kurd, dema dı heremê de berendametiya istiqrar dıgre, jı bo armanca xınqan dın û fetsandına wê qad û çarçova êrişên diplomatik û leşkeri jı nıha ve baş têt ditın û têgehiştandın. Jı ber vê sedemi lı Kurdıstana Bakûr, pêşveçûna şerê rızgariya netewi, xwerû heri mezıntır û germtır hevkarên (muttefikên) wê hêzên rızgariyên netewi yên perçên dın ın Ev rewş jı bo her perçeyên dın ji weha ye. Bê guman rengê (şiklê) têkıli û hevkariyên nav hêzên rızgariyên netewi gıring e. Dı vi wari de dıvê bıngeh fırehkırın û pêşvebırına pışgıri û alikariya nav hêzên rızgarıyên netewi be û dıvê mırov dıjiti û berberiyên kû dı nav hêzên dıjmın de hene, kûrbûni û pijkırına wan ji, jı bir neke. Lê merc çı dıbın bıla bıbın, dıvê mırov ya duyemin neke pêş ya yekemin an ji jı bo kar û fêda nav dıjiti bû berberiyên hêzên dıjmın, dıvê mırov çavên xwe jı vê rewşa ha re negre, ditın û rewşeke weha dı demeke dûr û dırêj de bê şık tesireke neyini (negativ) lı ser serketın û serfiraziyan dıhêle.

ll -- Dı nav dewletên heremê de perçebûna Kurdıstanê û ew ' tıxûbên ' (sinorên) ku jı aliyê hêzên mêtingehkar ve hatıne kışandın, gelê me her çıqas wan nasneke ji (ku nasnake) lê disa ji ev rastiyeke.. Ev lı gor pêvajoya pêşveçûna abori, cıvaki û siyasiya her perçeyê dewleta mêtingehkar a dagirker de xwe kêm zêde şandıde. Lê belê, ev guhartınên ha, pêvajoya şoreşê ya stratejik a ku lı her perçeyi dı rojevê de ye, naguhirine. Û herweha, dı her çar perçeyi de jiyana pêvajoya şoreş a demokratik a netewi, jı hev tesir dıstinın, jı nêzik ve lı hev tesir dıkın. Jı ber bê netice mayina hêzên mêtingeh-paşverû yên ku bı sed salan bı metodên barbariyê helandın û gelqırkırına (jenosid ve qetliama) gelê me dane pêş xwe û lı Kurdıstanê lı perçeyên cûda cûda — — dem demi be ji — berxwedan, serhıldanên bı qerekterên netewi bı seran ser tesirên mezın lı ser welêt kırıne. Jı sedemên gıringiya jindariya muhalefeta demokratik a netewi yek jê ji ev e .Dı hınek demên mêjûyi de û dı perçeyên cûda cûda de, bı taybeti dı demên harbûna paşverûtiyê de pêkha-

tına potansiyela welatparêzi û şoreşger; pirê caran jı hêzên rızgariyên netewi yên perçeyên dın re, heta jı şoreşgerên welatên serdest re imkanên ciwarkırınê pêk ani û tine. İro her çıqas dı nav hêzên politik yên Kurdıstanê de nexweşi û sarbûneke hebe ji, disa gıringiya wê lı holê xuya ye. Gehiştandın û mezınbûna tevgera rızgariya netewi, lı Kurdıstanê pêkanina çeperên şerê germ van têkılı û tesiran hin ji zêde dıke. Ev rewşa ha ya berçav, wek lı perçeyên dın, lı Kurdıstana Bakûr ji tesir lı pêşveçûna tekoşina rızgariya netewi dıke û jı ber vê yekê dı diyarbûna armancên (hedefên) stratejik yên şoreşê de û dı ragırtına vatıniyan de dıvê ev rewşa ha jı ber çavan dûr nekeve. Jı bıl vê yekê lı gor pêşvebırına pêvajoya rızgariya netewi, destdayina gengaziyên (imkanên) avakırına Kurdıstaneke SERBIXWE, DEMOKRATİK Û YEKBUYÎ çêdıbe. Bê şık ev dı şoreşa Kurdıstanê de, dı demeke diyar de , dı dema pêkanina mercên objektiv- subjektiv de dê jiyan bıbine. Lê naye wê manê ku mırov dozê jı bını ve, jı ber çavan dûr bıxe.

lll -- Wek ku me berê ji dabûn diyarkırın ku perçebûn û mêtingehkırına Kurdıstanê dı carek de bı awaki hêsa pêk nehatı bû. Wê demeke dûr û dırêj ajot. Têkılıyên mêtingehkari - mêtingehi û lı welatê me mêtingehi lı gor pêşveçûn û guhartına kapitalizmê pêşket. Hemû hebûnên welat yên ser û bın erdê, jı hebûnên hêja yên welat be şeke mezın pêşkeşi dewletên mêtin gehkar û imperyalist kırın. Û herweha Kurdıstanê bı tevi xıstın nav pencên kedxwariya kapitalizmê û weha pêş lı pêşveçûna ekonomiya Kurdıstanê ya serbıxwe gırtın. Lı gor mercên xwerûyên her perçeyi, ev gırêdayi û bandoriya politika aboriya mêtingehkaran hin ji jıdiya û xurt bû. Aboriya Kurdıstana Bakûr, dı nav vê gelemperiyê de perçek e. Lı Tırkiyê bı pêşveçûna monopolan re hin bêtır ket bın kontrolê. Dı bın mercên karina kapitalizma dewletê ya monopolan de, bı darê zorê têkılıyên abori hin ji xurt bû. Bı ciyên cografi re ev rewşa berçav a rast, şoreşa Kurdıstanê û Tırkiyê ber bı hev tine; ev jı bo nêzbûn û tesir lı hevkırına wan sedem û bûyerên gıring û berçav ın. Jı ber vê yekê ji hevkarên şoreşa Kurdıstanê ya Bakûr yek ji, çına karkerê Tırkiyê û hevalbendên xwe ne. Lê ev rewşa ha bes bı serê xwe nıkare, ditına ku mana xwe dı hedefên stratejik yên şoreşa Kurdıstanê û Tırkiyê de dıbine; cûdabûn û têvlıyên bar û vatıniyên ku dı navbera herdu çinên karkerên welatan de disa nıkare jı holê rake. Ev rastiyek e.

lV — Jı aliyê dın ve dı pêşveçûna têkılıyên mêtingehkar- mêtingehi de rola guhartın û pêşveçûna aboriyê gıring e. Lı her perçeyê Kurdıstanê û lı gor mercên xwerûyên her perçeyi dıbe sedemê guhartına abori û cıvaki. Lı gor welatê mêtingehkar, ev guhartın hin bı derendi û bı êş dıbın û xwerû lı hebûna siyasi tesir dıke. Kedxwariya gıran û zılm û zora barbari, dı hebûna abori û cıvaki de bı lez û bez kul û bırinan pêk tine. Ev guhartınên ku dı hebûna abori û cıvaki de pêk tên, bı pêvajoya rızgariya netewi re cıvandın û pêşketına şoreşger û welatparêzıyê jindar dıke. Dı dema me de serfiraziyên şoreşên rızgarıyên netewi; dı heremê de gıringbûniya pırsa kurdıstanê û plana yekemin de cigırtına wê, dı cıvatê de tevgereke bı lez û bez pêktine. Û ev hemû, muxalefeta demokratik — dı her perçeyi de çqas ferqıyet hebın ji — lı gor muxalefeta cıvakiya welatên mêtingehkar potansiyeleke pêşketi û mezın heye. Lı Kurdıstana Bakûr mırov van minakên berçav hin ji vekırı dıbine: Beri her 12 ê İlonê dı nav sendiqan de pêşveçûn, her çıqas partiyên burjuvazi dek û dolaban pêkanin ji, disa lı hember wan berendamên şoreşger-pêşverû dı hılbıjartınên parlemento û yên belediyan de lı dıj terora mêtingehkari serketın û serfiraziyên mezın bı dest xıstın. Disa dı van hılbıjartınan de berendamên serbıxwe serketınên hêja bı dest xıstın, dı hılbıjartına qanûna himi (anayasa) de lı Kurdıstanê cuntayê şırmaqên şor xwar. Û iro ji lı dıj wahşet û barbariya cunta faşist, gelê me minakên berxwedanê yên bê westan û bê hempa dıde.

V — Bı diyarkırına hedefên stratejik yên şoreşa Kurdıstanê re, pêwist e, ku mırov pırsê ji aliyê qerekterê tevgerên karkerên neteweyên serdest û bın dest ve ji bıgre û lê hûr bınêre. Têkılıyên cografi û aboriyên ku dı nav perçeyên Kurdıstanê û dewletên mêtingehkar de pêk tên ' teoriyên" bı wan ve gırêdayi, gıringiya dozê hin ji bêtır dıke.

" Dı dewletên pır netewe de" taybetiya gıringiya pivana diyarbûniya qerekterê tekoşina politika neteweyên cûrbe cûr, têgehiştına vatıniyên dubare yên dıroki ye û bı vê têgihiştandınê re, bı mêrxasi hılgırtın û meşandına van vatıniyan e. Ev vatıniyê dubare, dı derbarê mafê çarenûsi de bı bıryar, tekoşineke bê tırs û dı tekoşina çini de ji hemû karkerên netewan hevkariyeke " bı hêz û zexm" e. Dema mırov dı vê perspektivê de lı pırsê bınê re, pıraniya tevgerên çına karkerên welatên mêtingeh yên ku Kurdıstanê dı nav xwe de parvekırıne, pırs û doza kurd ku jı nêz ve bı şoreşa wan ve ji têkılıyên wê hene; dı derbarê mafê wê yê çarenûsi de çewt dıfikırın û wek şagırteki (telebeki) jar û tılar dı sınıfı de dıminın. Dı ditın û şêla xwe ya heri baş de "pışaftına" pırsa netewi dı nav " tıxûbên dewletên pır netewi" de dıbının û bı şoreşa xwe ya gışti ve gırêdıdın. Jı lew re ev ditın û şêla ha, mercên abori û dirokiyê ya berçav nabının. Bı awaki azad diyarbûna mafê çarenûsiya netewan, cûdabûna û avakırına dewletên wan yên serbıxwe napejrinın (qebûl nakın) û herweha baweri nadın karker, şoreşger û hêzên welatparêzên neteweyên bındest. Û çına karkerê Tırkiyê ji, hin xwe jı vê gerdabê û gerineka ha dernexıstiye. Jı ber ku nıha ji, dı nav tevgera çına karkerê Tırkiyê de ev ditın û şêl gıringiya xwe dıdomine. Rasti ev e, ku lı ser navê çına karker hebûn û rastitiya kurdıstanê nıkarın hazm bıkın. Jı çına karkerên Kurdıstanê re mafê ajotın û domandına politikayeke serbıxwe pır dıbının. Lı dıyarkırına mafê çarenûsiyê neteweyê kurd ku ev dı bıngehê xwe de mafeke demokratik yê burjuvazi ye; lı vi mafi ji wek piraboçkê dınêrın. Tevgerên politik yên çına karkerên Tırkiyê, weha vekırı û berçav bı vê hebûna qerekterê ve tucar nıkare çına karkerê Kurdıstanê û hêzên wê yên welatparêz dı nav rêxıstına xwe de bı ci bıke. Ev xeyal e.

Çına karkerê Kurdıstanê, dı cıvaka me de çına heri şoreşger e. Jarbûna wê ya zanabûn û hejmari jı şoreşa demokratik a netewi re ne asteng e. Berpaşê wê hem jı bo mafê çarenûsi, cûdabûn û avakırına dewleta xwe ya serbıxwe û hem ji, jı bo pêkanina vatıniyên xwe yê internasyonal û lı Kurdıstanê lı dıj ditına teng a netewi tekoşin dayin vatınıyên wê yên diroki û çini ne. Ev yek diyari û taybetiya qerekterê wê ye. Lı gel wê, ev minakên berçav yên pivana merc û barên şoreşa Kurdıstanê ye ji.

Heta nıha rêzkırına van mercên diroki û abori yên berçav ku me da xuyakırın, bes çına karkerê Kurdıstanê dı nav sistema kapitalist de lı gor taybetiya her perçeyi lı Kurdıstanê bı serê xwe an ji bı çına karkerê neteweyên serdest re; bersiva dı nav rêsıxtını de nade; şoreşa Kurdıstana Bakûr lı gor mercên cografi û abori - perspektivên hevkariyê, pêşveçûna dinamikan, ew faktorên ku lı dinamikan tesir dıkın û jı ber ku pêvajoya ku jı Tırkiyê pêşvetir e — dıde xuyakırın , ku şoreşa Tırkiyê ve naye gırêdan Hınek dıxwazın şertên abori û cografi bı "têzên" xwe ve gırêdın; lê ev gırêdan bı awaki zoraki ye. Wek me berê ji dabû xuyakırın; ev tışt teni nıkare berê pêşveçûnê bıguhurine.

DOM DIKE

ŞOREŞA MEZIN A OKTOBRÊ

Dı diroka gelan de bûyereke heri gıring ji, şoreşa mezın ya Oktobırê ye. Jı lew re her sal dı 17 ê meha Oktobırê de ne tenê lı Yekitiya Sovyet, herweha lı çar ali cihanê 17 ê şoreşa mezın ya sosyalist bı kêfxweşi û dılşahiyeke mezın têt pirozkırın. Lı gor gırin giya şoreşa Oktobırê, ev bûyer ne teni bûyereke netewi ye; lı gel wê bûyereke navnetewi ye ji.

Wek têt zanin, dı diroka pêşveçûna cıvatan de pênc qonexên cıvaki têt ditın: 1- Cıvata Kominiya Kevnare; 2- Cıvata Koledari; 3 — Feodali; 4 — Cıvata Kapitalist; 5 — Cıvata Sosyalist. Jı bıl cıvata ko minıya kevnare û cıvata sosyalist, sazûmanên cıvatên dın li ser himê tadê, zılm û kedxwariyê avabûne. Dı pêvajoya diroka cıvatan de, tenê şıklê sazûmana cıvatan hat guhartın; lê dı bıngehê sazûmana cıvatan de rengê kedxwariyê, tada û zılmê û dûbenditiyê qet nehat guhartın.

Beri şoreşa Oktobırê, zanıstiya çina karker ku dı warê teoriyê de himê wê Marx û Engels avêtı bû; dı teoriyê de mabû û neketıbû pratikê. Jı bıl vê yekê, qelemşorên sermayedaran vê teoriyê tışteki xeyali dıditın û bı her awayi êrişê vê teoriyê dıkırın. Lı gel van êrişên burjuvazi hınek tevgeran ji bı navê şoreşgeriyê, vê teoriyê tışteki xeyali dıditın; marksizmê jı nû ve revize dıkırın û wan dıgotın, ku ' jiyana marksizmê û serketına wê dı welateki de bı serê xwe ne mumkun e, "ûwd. Disa bı navê şoreşgeriyê hinekên dın ji, lıv dıdan xwe. Hınekan dıgotın; ku " bes bı reforman çareserkırına mafên çina karker, gundi û tebeqên bındest yên xebatkar munkun e û hılweşandına sazûmana burjuvazi ne pêwist e." Hınekan ji, hılweşandına sazûmana burjuvazi û serfirazbûna çin û tebeqên bındest, teni bı pêk anina xebata metodên terorê

û yên çekdariyê pêwist dıditın û jı bo vê armancê kar dıkırın. Bê guman dı nav van hêzên şoreşger de van ditınên şaş, tu çareserkırınek jı çina karker û tebeqên bındest re ne daniyan. Lı gel vê yekê, dı çareserkırına mafên neteweyên bındest re ji riyeke baş û rast nedıparastın. Bı kurtahi ev dı nav refên şoreşger de wek şaşi û nexweşiyên "rast' û 'çep' xwe nişan dıdan û dı bın seroketiya Lenin de, lı hember van şaşiyan dı warê ideolojik de tekoşin hat do mandın.

Lenin û partiya Bolşevik, lêkolina welatê Rusyayê baş çêkırın û lı gor şertên ob jektiv û subjektiv yên welatê xwe, lı hember sazûmana burjuvazi û lı hember şaşiyên rast û 'çep' tekoşineke mêrxas domandın; rêxıstıneke şoreşger û kêrhati avakırın û lı gor tecrûbên xwe 'bê teoriya şoreşger pratika şoreşgeri nabe" prensîba gıring ya bıngehi ya tevgerê kırın û metodên şoreşger yên bı cûrbe cûr lı gor guhartına pêşveçûna mercên şoreşê pêk anin û dı vê tekoşinê de ji serfiraz bûn.

Bı serketına mezın ya sosyalist ve helboqa mezın û qelsa a sistema kapitalist-emperyalist lı Rusyayê qetiya û hılweşiya. Sazûmana burjuvazi ya ku jı sed salan vır de, bı mıjandına xwina karker, cotkar, gundi û gelên bındest ve bı saya teda û zılmê de hatı bû domandın; sero bıno bû, hılweşiya û dı qada cihanê de sistema sazûmaneke aşti, wekhevi ava bû. Ev sazûmana karker û gundi ku cara yekemin bû dı cihanê de dengê xwe bılınd dıkır û dıgot ku " çin û tebeqeyên bındest ji dıkarın bıbın efendiyên welêt û bê sazûmana burjuvazi. Sazûmana karker û gundiyan bes dıkare wekhevi, aşti, azadi û bıratiyê têxe jiyanê.

Bı serketına şoreşa Oktobırê re, alternativa sistema sazûmana burjuvazi deriyê sistema sosyalist vebû û lı çar ali cihanê belav bû. Jı bıl vê yekê, burjuvaziyên kapitalist-emperyalist yên navnete wi, dest û lıngên xwe şemırandın, lı çar ali cihanê kampanyayên mezın pêk anin. Be ri tir û kevanên xwe dan kırdayetiya (iktidara) cıwan ya Yekitiya Sovyet, da ku vê kırdayetiya nû hılweşının û careke dın kırdayetiya burjuvazi paşve bının. Lê êriş û kampanyên burjuvaziyên netewi û navnetewi badilhewa çû. Sazûmanasosyalist têk ne çû. Roj bı roj bı hêz bû, pêşve çû û tirêjên xwe da tevayiya cihanê.

Dı destpêka serketına şoreşê de, Mamosteyê mezın Lenin bala hevalên xwe yên ku pêşengiya partiyê dıkırın kışand û got ku avakırına sosyalizmê, jı hılweşandına kırdayetiya burjuvazi zahmetır e. Jı bo vê yekê dı vê qonaxê de ajotına politika kadroyan û yên partiyê tışteki heri gıring e û prensîbeke bıngehi ye. Mırov dıkare bı hêsani bıbêje ku ger partiya Bolşevik van tespitên Lenin pêk ne aniyan, nıkarıbû sazûmana sosyalist ava bıkın û lı hember êrişên burjuvazi xwe bıparêzên. Û jiyana xwe bıdominın.

Bı serketına şoreşa Oktobırê ve ne teni felsefa burjuvazi lı cihanê pûç bû, her weha ditınên şaş yên rast û "çep" dı nav hêzên şoreşgerde ji hatın mahkûm kırın.

Derbeke mezın li internasyonala Duyemin ya ku dûvitiya burjuvazi dıkırın ji hat xıstın û lı gel wan deriyên gırtigehên gelan lı Rusyayê hat şıkestın û vekırın. Gelên bındest û koloni dı bın mercên aşti û wekheviyê de bûn xwedi mafên xwe yên çareserkırına netewi. Heta dema şoreşa Oktobırê doza netewi dı nav tıxûbê welateki de mabû. Lê bı serketına şoreşa Oktobırê ve ev doz ji ket pêvajoyeke nû û bû doza navnetewi.

Pıştı ku şoreşa Oktobırê ser firaz bû li çar aliyên cihanê şoreşên cıvaki û netewi pêk hatın. Tirêjên sosyalizmê lı gelek welatan belav bû. Jı bo serketına şerê çini û netewi bû hevkari û pışgiriyeke gelek gıring. Lı Asyayê, Amerika Latini û Afrika gelek neteweyên bındest şerê xwe yên serxwebûn û azadiyê bı serfirazi domandın û bı rızgariya netewi re bı serketın û dı koma mıletan de ciyên xwe yên gıranbıha gırtın. Bı taybeti jı qonaxa sazbûna sistema sosyalist vır de bı pışgiri û hevkariya internasyonaliya sistema Sosyalist, tekoşina çina karkerên welatên kapitalist û tekoşina rızgariya netewi, derbeyên mezın lı sistema kapitalist imperyalist xıstın, gelek helboqên kedxwariyê teng kırın. Lê mıxabın hin ji sistema imperyalist bı tevayi jı holê ranebûye. Hin ji lı gelek welatan tedazulm û kedxwariya burjuvazi dom dıke. Hin ji gelên bındest û koloni jı mafên xwe yên serxwebûn û azadiyê bê par ın. Jı van netewan yek jê ji, neteweyê kurd e. Lê gelê kurd xwedi birûbaweriyeke xurt, tekoşineke bê westan û mêrxas e. Ew dê Kurdıstaneke serbıxwe azad û wekhewi pêk bine. Bı vê baweriya ha em, 69 salıya salvegera şoreşa sosyalist ya mezın piroz dıkın.

gellemektir. Diğer bir değişle Kürdistan devrimini boğazlamaktır. Ki bunu, Türk devletinin sömürgeci bölge devletleriyle yaptığı çetin pazarlıklarda ve değişmez politikasını yansıtan gerici burjuva basınında tüm çıplaklığıyla görmek mümkündür.

"Türkiye, İran ve Irak savaşında gerçekten 'samimi' ve 'tarafsız' bir komşudur Ama bu 'tarafsızlık sözü edilen savaşın sonu nasıl biterse bitsin, anlamına gelen gelişi güzel bir tarafsızlık da elbetteki değidir."

"Ama bunu herkes gibi Mollalar da öğrenecekler ki, savaşı İran kazansa bile 'Türkiye Güneydoğu sınırlarında bir güç boşluğu doğmasına ve bundan da ayrılıkçıların yararlan malarına asla müsade etmeyecektir.'"

" Irak 'tan topraklarımız yo luyla Akdenize akıtılan Kerkük petrollerinin geleceğini ise Türkiye hiç bir suretle, örneğin ayrılıkçıların insafınada bırakamaz.. Hele hele batılı kaynaklarda iddia edildiği gibi güney doğu sınırlarımız ötesinde şu sıralar ayrılıkçıların muhtar bir devlet oluşturmaya kalkışmalarına ise, Türkiye hiç göz yumamaz.." (Hikmet Bil, Hür. Gaz.3Eylül 1986.)

Kuşkusuz sömürgeci faşist Türk devletinin çılgınlığı, onun osmanlılar döneminden kalma özlemlerini, bu denli açık bir biçimde dışa vurması ve dişlerini göstermesi nedensiz değildir. Ve sözkonusu nedenleri, bölgemiz Ortadoğunun nesnel ve öznel koşullarından ,bu sıcak savaş ocağında ön plana çıkan Kürdistan sorunundan, ABD ve NATO cu emperyalistlerin bölgedeki çıkarlarının korunmasının, Türkiye'ye dayattığı yükümlülüklerin yerine getirilmesinden ; faşist diktatörlüğün derinleşen açmazları ve Kuzey Kürdistan'da yer alan olaylardan soyutlayarak kavramak olanaksızdır .Bu bakım dan faşist Türk devletinin yayılmacı ve saldırgan yönelimlerini, bu bağlamda ele almak ve değişik boyutlarıyla irdeleyerek gerçekçi tespitlere varmak gerekir. Ki bu, savaşımın kaderini belirleyen unsurlar arasında önemli bir yer tutar.

DEĞİŞEN DURUM SAVAŞIMIN ÇEHRESİNİ DEĞİŞTİRİYOR

Herşeyden önce acımasız bir savaş ocağına dönüşen Kürdistan, önemli bir devrimci, yurtsever ve anti-emperyalist potansiyele sahiptir. Güney Kürdistan'da Saddam diktatörlüğüne karşı yürütülen silahlı mücadele, bu parçanın önemli bir bölümünü hakimiyeti altına almış bulunuyor. Doğu Kürdistan'da Humeyni rejimine karşı bir partizan savaşı veriliyor. Ülkemizin en büyük parçası olan Kuzey Kürdistan'da, faşist diktatörlüğün demokrasiye geçiş takvimi 'nin beklentisi içinde bulunan güçleri rahatsız da etse; kimi "sol" çevrelere "oyun içinde oyun" gibi de gelse "erken doğumun" sancılarını da yapısında geliştiren bir direniş var. Batı Kürdistan da Suriye yönetiminin bugünkü anti-siyonist ve anti-emperyalist tutumunu destekleyen halkımız; ulusal sorunun demokratik çözümü için mevcut statükoyu zorluyor, diğer parçalardaki savaşıma katkıda bulunuyor. Diğer taraftan Kürdistan, bir yanda Basra Körfezine; diğer yandan Ak denize uzanması itibarıyla adım adım dünya ve bölge ilerici, anti-emperyalist güçleriyle emperyalist, siyonist ve gerici güçlerin Orta Doğu daki sıcak çatışma odaklarından biri haline geliyor. Bu nedenlerden ötürü O, güçler dengesinin değişken ve hassas bir eğri üzerinde seyrettiği bölgemizde, karşıt güçlerin çatışma ortamında güçlü bir direniş odağını oluşturuyor.

Açıktır ki bu durum, sömürgeci bölge devletlerini tedirgin ettiği kadar emperyalizmi ve gerici mütefiklerini de tedirgin ediyor. Ancak emperyalizm, siyonist ve gerici müttefikleriyle birlikte; yalnızca Kürt ulusal hareketini değil, başta Libya, Filistin kurtuluş hareketi, Lübnan ilerici güçleri ve Suriye olmak üzere bölgenin diğer devrimci yurtsever, anti-emperyalist ve hatta İran yönetimi bakımından anti-Amerikancı güçlerini de ezmek, yok etmek istiyor. Ve bu sözkonusu hedeflere yönelik yeni yeni saldırı ve komplolar için İsrail'in yanısıra Mısır ve özellikle faşist Türk devletini de techiz ediyor. Bu yüzden Kürdistan'ı aralarında bölüşen sömürgeci bölge devletleri arasındaki çelişkiler de, günbe gün derinleşiyor.İran –Irak savaşı ise, buna tuz biber ekiyor. Dolaysıyla ortak sömürgeci çıkar lara rağmen ülkemizi aralarında bölüşen bölge devletleri, bugünkü konumları itibarıyla emperyalist saldırı ve komplolar karşısında, karşıt saflarda mevzilenmek zorunda kalıyorlar. Şüphesiz ki bu onların, Kürdistan'a yönelik çıkarlarının korunması konusunda bazı ortak hedeflerde biraraya gelemeyecekleri anlamına gelmiyor. Aksine bu, değişik nesnel koşullarda tarihin sık sık tanıklık ettiği bir olaydır. Ve bundan böyle de, — bu anlamda – tarihin tekkerür edebileceği bir sır değildir. Ama bu nesnel gerçekliğe rağmen günümüzdeki durum, Kürt ulusal hareketine geçici de olsa yeni manevra olanakları sunuyor, sömürgeci güçlerin ancak hareket birliği içinde ve ortak saldırılarla sağlıyabildikleri denetimi zayıflatıyor. Kürdistan'da zayıflayan sömürgeci denetim ise, mevzilerini bir bir ulusal kurtuluş güçlerine kaptırıyor. Dolayısıyla Kürt ulusal hareketi, sömürgeci bölge devletlerinin faydacı yaklaşımlarına, tedirginliklerine rağmen, istikrarsızlığın egemen olduğu bölgemizde güçlü bir istikrar unsuru olma yolunda mesafe katediyor. Ve siyasal gelişmeler, yukarıda sözünü ettiğimiz bölge devrimcileri, ilericileri, anti-emperyalist ve anti-Amerikancı güçleri hedefleyen gerici saldırıların Orta Doğu sathında ciddi değişmelere yol açmaması halinde (ki bu oldukça zordur), devrimci sürecin Kürt ulusal hareketinin lehine derinleşeceğini gösteriyor.

İşte, gerici Saddam diktatörlüğünü " sınırlarını " sömürgeci Türk ordusuna peşkeş çekecek düzeyde alçaklaştıran, faşist Türk devletini savaş çığırtkanlığına, Küzey Kürdistan halkımıza dayattığı savaşı sürekli kılmaya ve Kürdistan'ın diğer parçalarına sarkmaya iten esas neden budur. Ki sömürgeci Türk devletinin kabaran işgalci özlemleri , harfi harfine emperyalizmin bir bütün olarak Orta doğu'yu kapsayan saldırı planıyla da çakışıyor. Don Kişotluğa heveslenen faşist diktatörlük böylece, bir taşla birkaç kuş vuracağını sanıyor! Oysa sömürgeci Türk devletinin, Kürdistan ın fatihliğine soyunmasına, Misak-i Milli "sınırları " ötesinde yeni Lübnanlar, yeni Vietnamlar aramasına gerek yok. Çünkü O, halkımıza, onun devrimci ve yurtsever güçlerine karşı yürüttüğü savaşla, zaten Küzey Kürdistan da, içinde kolay kolay çıkamayacağı yeni bir Lübnan ın yeni bir Vietnam'ın şartlarını yaratıyor. Ama buna rağmen Türk devleti, maceracı ve saldırgan yeltenişlerinde ısrar ediyorsa (ki ediyor), o zaman şunu da iyi bilmek zorundadır ki, O, nun işgal edeceği bir değil birkaç Lübnan'ı var. Ve her parçada Kürdistan halkı, ona yeni Vietnamlar yaşatacak patlayıcı birikime sahiptir.

Diğer taraftan değişen durum, savaşımın çehresini değiştiriyor. Güçler dengesinin kaygan ve hassas olduğu Orta doğu'da herhangi bir sıcak savaş odağına yapılan bir müdahale, doğrudan bölgeyi etkiliyor, hatta kimi zaman dengeyi bile bozabiliyor. Örneğin faşist Türk devleti, sadece Kürdistan sorunu karşısında bir tehdit unsuru olmakla kalmıyor, aynı zamanda üstlendiği jandarmalık görevigereği bölge devrimci, ilerici, anti-emperyalist ve hatta anti-Amerikancı güçlerini de doğrudan tehdit ediyor. Ve Türkiye nin öteden beri Ortadoğu bunalımına müdahale etmesi konusunda emperyalist müttefikleri tarafından ikna edilmek istendiği biliniyor. Bu bakımdan, bölge devrimci, ilerici, anti-emperyalist

ve hatta anti-Amerikancı güç lerine de ciddi görevler düşüyor. Dolayısıyla onların da emperyalist saldırganlığa, Türk devletinin tehditlerine ve kuklaya dönüşen Saddam diktatörlüğüne karşı mücadele de Kürdistan halkının yanın da yer alması gerekiyor. Kuşkusuz bu, ABD emperyalizminin boy hedefleri arasında bulunan ve sürekli Türk devletinin şantajlarına maruz kalan Suriye ve İran açısından, aynı zamanda kendi ülkelerinin genel çıkarlarını Kürdistan'ın parçalarındaki çıkarılarına tercih etmelerini ve ulusal sorunun demokratik çözümü benimsemelerini gerektiriyor. Emperyalizmin böl gedeki saldırı ve komploları karşısında fiili bir engel durumunda bulunan Kürt ulusal hareketi, bunu dayatmak durumundadır. Çünkü bu, bölgede emperyalizme, jandarmalarına ve onların kuklalarına karşı yan yana savaşmanın zorunlu bir koşuludur.

GÖREV HALKIMIZA DAYATILAN SOYKIRIM SAVAŞININ FATURASINI ÇIKARMAKTIR

Kürdistan tarihi, bir bakıma sömürgeci boyunduruğa karşı başkaldırı ve direnişler tarihidir. Ne ki, her başkaldırı, belirli birikimler yaratmasına karşın, Kürdistan halkımıza acı ve öğretici yenilgiler yaşatmıştır. Ama halkımız, yediği tüm 'zılgıt'lara rağmen bugün de ayaktadır. Fakat bu onun yeni yenilgilere neden olabilecek sorumsuzluklara tahammül göstereceği anlamına gelmiyor. Örneğin ulusal hareketin önemli boyutlar kazandığı güney Kürdistan'da ulusal kurtuluşçu güçler,hemen hemen bu parçanın dörtte üçünü kontrol ediyorlar. Ama ulusal hareketi kemiren yoğun göç hareketinin önüne geçemiyor kurtarılmış bölgelerin yeniden inşasında ciddi güçlükler çekiyorlar. Öyleki, yüzbinlerce aile bugün İran'a göç etmiş durumda.. Ayrıca bir o kadarı da mecburi iskana tabi tutularak eritilmek isteniyor, sefaletin pençesine itiliyor. Düşman güçler ise, bu fırsatı da yerinde değerlendirerek yoğun göç hareketine kapılarını ardına kadar açmayı ihmal etmiyorlar. Kuşkusuz bunda Kürdistan'ın acı masız bir savaş ocağına dönüşmesinin payı var. Fakat esas neden bu değil, tersine ulusal hareketin zaaflarını aşamaması ve bunun özellikle kardeş kavgasının yığınlar arasında yarattığı umutsuzluk ve güvensizliktir. Sorunu değişik yönleriyle ve her parçanın özgül koşullarında ele alırsak ulusal hareketin zaaflarını sergiliyen benzer örnekleri çoğaltmak mümkündür. Ne varki, amacımız, 'kıssadan hisse' çıkarmak değil, tarihimizin öğreticiliğinden ders çıkararak sorunun ciddiyetini kavramak ve kavratmaktır. Ki bu, ulusal hareketin zaaflarını görmesi ve onu süratle aşması, devrimci sürecin sunduğu olanakları yerinde, zamanında ve doğru bir biçimde değerlendirebilmesi ile doğrudan orantılıdır.

Bu bağlamda soruna yaklaştığımızda öncelikle H.Bil in sözlerini birkez daha anımsatmakta yarar var. H. Bil ve benzeri sömürgeci burjuva yazarları, sorunu gayet açık koyuyorlar. Türk ordusunun kor sanlıkları ise onları doğruluyor. Dolayısıyla Kürdistan'ın parçalanmış bir sömürge olduğu ve sömürgeci Türk devletinin şu ya da bu parçada Kürt halkından yana herhangi bir değişmeyi asla kabullenemiyeceği gözler önüne sergileniyor. Ama bu yalın gerçeklere rağmen Türk ordusunun korsanlıklarını sadece cuntanın saldırganlığına ya da PKK'nın Kuzey Kürdistan'da yer alan eylemlerine bağlamaya ve ulusal sorunu da tek tek sömürgeci ülkenin 'sınırları' içinde çözmeye çalışanlar az değil. Oysa Kürdıstan halkının yediği 'zılgıtlar' yetiyor artık. Bunu kavramayanlar açısından Türk devletini Kürdistan politikasında, diplomasinin yerini doğrudan saldırılara bırakması son bir fırsat olmalıdır.

Dahası düşmanın kendisini hızla değişen koşullara uyarlamaya çalıştığı günümüzde, artık sadece sorunun ciddiyetini ve boyutlarını da kabullenmek de yeterli değildir. Diğer bir değişle, Kürt sorununun uluslararası boyutlarını görmek, Kürdistan düzeyinde devrimci—yurtsever güç lerin anti—sömürgeci ve anti-emperyalist bir eksende dayanışma ve birliğini teslim etmek yalnızca ulusal hareketin günümüze kadar yapısında geliştirdiği önemli bir zaafın aşılmasını istemek demektir. Oysa Kürdistan ulusal kurtuluş mücadelesinden yana bir gelişim içinde bulunan devrimci sürecin bizden istediği, bu istemin süratle gerçekleştirilmesi, sömürgeci düşmanın ortak saldırılarına karşı hayatın her alanında ortak savaşın örgütlenmesi, ve gerektiğinde mücadelenin bizatihi saldırgan sömürgeciliğin metropollerine taşırılarak düşmana, onun anladığı 'dille' yanıt verilmesidir. İşte, sömürgeciliğin ve emperyalizmin halkımıza dayattığı savaşın faturasını çıkarmak, buna hazır olmaya, bunu omuzlamaya bağlıdır. Ki günümüzün de dayatan görevi budur. Ancak böyle bir strateji, böyle bir politika, böyle bir örgütlülük ve savaşım, düşmanın ortak saldırılarını geriletebilir, mücadelenin anti-emperyalist yönünü derinleştirerek düşman güçler arasındaki çelişkileri dahada derinleştirebilir. Ve sözkonusu çelişkilerden ilkeli bir biçimde yararlanma zemini yaratılabilir. Dolayısıyla zaferi yakınlaştıra bilir.

Kuşkusuz bu sanıldığı kadar kolay değil ama mümkün dür. Kolay değil, çünkü, halkımız açısından bir umutsuzluk ve güvensizlik unsuru halini alan kardeş kavgası hala devam ediyor, reformist tasfiyecilik ve 'sol' sekterlik yeni kardeş kavgaları için ortam hazırlıyor, ulusal hareketi kemiren çürüme göçmenlik kendisini aklıyacak kılıflar arıyor ve hala örgütçülük oynanıyor. Fakat bu öznel yetersizlikleri aşmak mümkündür. Kürdistan'ın her parçası bugün de patlamaya hazır bir barut fıçısıdır. Bölgedeki koşullar ve devrimci süreç Kürt ulusal hareketinin yararlanabileceği yeni olanaklar sunuyor. Bu elverişli nesnel koşullar gereği gibi değerlendirilirse savaşım içinde öznel yetersizlikleri, engelleri aşmak pekala olanaklıdır. En azından bu dayatılan soykırım savaşına karşı ülke zemininde mevzilenmek isteyenler açısından bu böyledir. Kaldı ki, sertleşen mücadele, öznel yetersizliklerin aşılmasını da kolaylaştıracaktır.Kürdistan halkı dayatılan soykırım savaşını kazanacaktır!

---

sine düşeni yapabilmesi kollektif bir örgütleyici ve yol gösterici olması gibi görevlerin yerine getirilmesi maddi ve manevi desteği ve fedakarlığı gerekli kılıyor.

Hêviya Gel, bu konuda başta taraftar ve okuyucuları olmak üzere yoksul halkımızın engin fedakarlığına güveniyor. Bu onurlu mücadelede yüklendiği görevi yerine getirmede temel güç kaynağı olarak halkını görüyor. Ayrıca bu, sağa ve ' sol'' a yalpalamadan başkalarının koltuk değneği olmadan ülke koşullarına uygun doğru bir politikanın davamı için de gereklidir. Halkımızın zengin mücadele deneğimi bize bunu kanıtlamıştır.

Bu amaçla Hêviya Gel'i güçlendirme kampanyası açmış bulunuyoruz. Tüm taraftar ve okuyucularımızın aktif desteğini bekliyoruz.

* Hêviya Gel'i oku., özümse, okunmasını sağla! Her türlü araç ve gereçle propagandasına katıl!
* Hêviya Gel'in yurt içinde ve dışında dağıtımına yardımcı ol!
* Haber, yorum ve mektuplarla dayanışmaya katıl!
* Maddi yardımda bulunarak Hêviya Gel'i güçlendir!

Hêviya Gel redaksiyonu

ÇAND Û PİŞE

JİYANA PÊŞMERGE

Dayk û bavên mın dar û ber ın
Xwışk û bırayên mın rûbar û çem ın
Jiyana mın belengazi û bırsiti
Helak ım jı bo rojê
Dê te bıbinım jiyan

Mın sılav da çiya
Got şerwana were wıra
Xwedi dıkım bı hezaran
Lı nav cergê xwe ra
Dê te bıbinım jiyan

Bager got lawa ez ım
Were em lı gel hev bıbezın
Wek rengê bıçine ser dıjmın
Bıkın şayi û dilan
Dê te bıbinım jiyan

Lı nav karwana gulan
Mina şıtlek ber çeman
Şin û bışkıvi bı can
Ez ım xorteki cıwan
Dê te bıbinım jiyan

Zozık, Helgurt, Agri, Cilo, Şengal û Sipan
Sıngên xwe kırıne mertal û ber wan
Bang kırın gotın werın ey hovêt hovan
Şerwanên azadiyê ketıne çeperan
Hûn dê bızanın çerxa dirokê dıgere çawan
Dê te bıbinım jiyan.

Lı hev ketın çêkûç û sından
Das û kırım lı gel wan
Wek hev lêda dılê wan
Ez ım lawikê cıwan
Dê te bıbinım jiyan!

Ş. Şilan

NÛÇA XWEŞ

Deng jı te tê Kurdıstanê
Qirin û nalin wek nexweşxanê
Dengê çektê lı her çar ali
Şoreş e; wek dilanê

Kuştın ne xeme jı bo me
Serxwebûn û azadi bı xwe xwin e
Ev şerê mêr û mêrxasan e
Gelên cihanê bı me re ne

Ruha kerr û lal e
Lı Mêrdin û Çolemêrgê çı hewal e
Nûçek xweş hat jı Amedê
Dengê Tevgera Sosyalist a Kurdıstanê
Belav bû lı çar aliyê cihanê

13. 08. 86
Danimarka
Zafer

TEVREDÛMAN

Qirin gazin erd dılerze!
Helam- babam
Tevredûman
Yên ku dımrın yên dıbızdın!!!
Çı bû gelo; çı cırıya? .
Bûyer mezın roj gıran e!
Deqê mêran Rıstemê Zal
İşev rabûye jı gorıstanê!
Şûr dı kalan; mertal dı ber de
Zin lı hesp kır;
Rahışt rımê
Bı çargav çargav
Hirin-firin jı hespê tê
Jı Mehabatê Ber bı Diyarbekır
Ax pir bûye hesp ranagre
Heta kapan- heta bın zık
Lı axa welêt hıltê; datê

Şehreza

ROJ ROJA MÊRAN E

Roya mın dı ala mın de ava ye
Dıbêje ka were mın bıbe axa mın
Lı welat bulbula mın gazi mın dıke
Rahişe royê bıne nav rez û baxê mın
Pêşmerge lı çiya çek dı dest de
Tirêjên royê çiya germ û sor dıke

Ro tûre; bulbul lal e
Lê dı gırigehê de Kurdo geş e
Roja hılweşandına diwarên gırtigehan
Û gurkırına agırê Newrozê nêz e
Çıya bı bayê serxwebûn û azadiyê hênık
Çiya sembola serketınê
Jı çiya ber bı deştê re
Erê lo roj roja mêran e!

(jı wergera tırki)

Heval
Kalundborg

BO TE BIMRIM KURDISTAN

Ax Kurdıstan Kurdıstan
Bo te bımrım Kurdıstan
Pêşmerge rextan dacevi
Kes nine xeyû kurdan
Jı bılı wan pêşmergan
Bo te bımrım Kurdıstan

Kurdıstan mılk û zevi
Pêşmerge rextan dacevi
Pêşmergan lêdan cehşık revin
Bo te bımrım Kurdıstan

Wey xanê xanê xanê
Delil şerê gıran e
Gaziyek bıdın welatparêzên kurdan
Bıgrın xwina şehidên Kurdıstan
Bo te bımrım Kurdıstan!

— Helbesteke gelêri —

www.arsivakurdi.org

ŞİLİ : FAŞİST DİKTATÖRLÜK GÖLGESİNDE 13 YIL

Son aylarda Şili, yükselen grevlere, protesto gösterilerine ve anti-faşist mücadelenin çeşitli örneklerine sahne oldu.

Temmuz ve Eylül başlarında düzenlenen grev ve protesto gösterilerinde birçok Şili'li, askerlerce öldürüldü. Bunların arasında ekmek almak için evden çıkan 13 yaşında bir kız çocuğu da vardı. 4-5 Eylül grev ve gösterilerinin ardından, halka korku salmak, gözdağı vermek amacıyla iki genç, cadde ortasında askerler tarafından yakıldı. Faşist Pinoçe, her fırsatta komünistlere karşı her çareye başvuracağını, onları yokedeceğini ve ayrıca 1997 yılına değin işbaşında kalmayı düşündüğünü söylüyor. Faşistlerin her yerde yaptıkları gibi komünizm umacılığına O da sarılıyor. Ülke içine sokulan 50 ton silah bulunduğunu, Sovyetler Birliği ile Küba'nın Şili halkına karşı içsavaş başlattığını ilan ediyor.

Faşist diktatörlüğün, ABD yardımıyla iktidarı ele geçirdiği günden bu yana 13 yıl geçti. 11 Eylül de faşizmin gelişinin 13. yıldönümü törenleri yapılacaktı. Ondan beş gün önce 6 Eylül de, hafta sonunu geçirdiği tatil yerinden dönen Pinoşe'ye karşı silahlı saldırıda bulunuldu. Olayda Pinoşe'nin 5 koruma görevlisi ölürken, Pinoşe hafif yarayla kurtuldu.

Olayların hemen ardından ülke çapında olağanüstü hal ilan edildi. Sosyalist parti başkanı Ricardo Lagos ve birçok partili, din adamları, yüzlerce devrimci tutuklandı. Tüm muhalefet yayın organları, yayınlarını durdurmak zorunda bırakıldı. Askeri tanklar, başkent Santiago'nun gecekondu bölgelerini adeta yeniden işgal etti.

9 Eylül sabahı, muhalefet taraftarı gazete olan Analisis'te dış redaktör olarak çalışan Jose Carraco'nun cesedi, şehrin kuzeyindeki bir kilise bahçesinde bulundu. Carraco, evinden sabaha karşı, silahlı kişilerce alınmış ve başına sıkılan 10 kurşunla öldürülmüştü.

9 Eylül'ün Pinoşe için özel bir önemi vardı. Bugün kendisinden açık desteğini kesen tüm Avrupa ülkelerine, ayrıca ordu içindeki karşıtlarına ve en başta da sevgili Amerikasına karşı, halk tarafından ne kadar sevilen bir adam olduğunu kanıtlamak zorundaydı. Ogün halk, sözümona Pinoşe'ye dayanışmasını gösterecek ve ona sevgi gösterisinde bulunacaktı. Tüm çalışanlar, öğrenciler ve hatta ülkede görev yapan yardım projesi memurlarına kadar herkes, ya asker tehdidi, artan baskıların korkusuyla, ya da parayla alana doldurulduğu. Pinoşe, silahların gölgesinde zorla toplattırılan halka, Küba ve Sovyetlerin ülkede iç savaşı başlattıklarını tekrarlıyarak bununla uyguladığı baskı yöntemlerini haklı göstermeye çalışıyordu.

Pinoşe'nin tüm bu son çırpınışlarının nedeni, elbetteki, tahtının elden gitmekte olduğu korkusudur. Markos örneğinde olduğu gibi, ABD başa getirdiği bu ihtiyar diktatöre şimdiden yan çizmeye başlıyor. ABD, Pinoşe'nin sonunun çok yakın olduğunu kestirebiliyor, ve şimdiden ülke üzerinde kendi emperyalist çıkarları doğrultusunda gizli planlar yapıyor; ilişkiler kuruyor. Amerikanın bu planları içinde baş köşeyi alan aktör, Hıristiyan Demokrat Parti Başkanı Gariel Valdes' tir. Görünüşe göre ABD, Augino'dan sonra Gariel Valdes'e oynayacağa benziyor. Gariel Valdes'in, Komünistlerin etkinliği olmayan düzmece bir demokrasiden yana olduğu biliniyor. Bütün bunlar, gözden uzak sayılmayan ihtimaller. Gerisini, olayların akışıyla zaman gösterecektir.

Kesin olan tek şey var. O da Pinoşe'nin sonunun, diğer faşist diktatörlerden farklı olmayacağı ve ergeç kazanan Şili halkı olacağıdır.

Zubeyr bı êşkencan hat kuştın

Diroka neteweyê kurd jı sed salan ve, bı berxwedan, raperin û serhıldanan ve hatiye nıvisandın. Dıjminên gelê me her dem bı har û hoviti êrişê wi kırıne û dıkın. Zarû zêçên me gulebaran dıkın, mêrxasên me dıkujın. Dıxwazın bı darê zorê neteweyê kurd jı holê rakın.

Bı van şer û êrişên gıran re, neteweyê kurd tucari serê xwe dıjminê xwe re danani, her dem dı ber xwe dıde û bı mêrxasi xwe û axa xwe dıparêze. Agirê serxwebûn û azadiyê tım geş û gur dıke. Ev tekoşina hezar salan iro gehiştiye merheleke gelek bılınd û gıring. Jı ber van sedeman dıjminê mêtingehkar (koloniyalist) hin ji har û hovtır dıbe. Dı ser gund û bajarên Kurdıstanê de dıgre û provayên gelqırkırınê (qetliamê) dıke.

Cunta Tırk a faşist ev şeş sal ın, ku lı Kurdıstana Bakûr lı ser neteweyê kurd zorkeriyeke nediti û hov dıdomine. Roj tune ye, ku welatparêzeki bı lêdan û êşkencan neye kuştın. Jı van şehidên welat yek ji, Zubeyir Yıldırım e. Heval Zubeyir, mêrxas û militaneki hêja, welatperwereki jir bû. Ew lı gundê Çalê hatı bû dınê û heta şehit bû ji lı wi gundi jiyana xwe domand. Zubeyir dı salên 1960 an de ket nav tevgera welatperweri û heta roja ku şehit bû ji tekoşina xwe domand Ew bı xwe jı ber karûbarên xwe yê siyasi dı sala 1960 an de gelek caran hat gırtın û gelek êşkence û tade lê hat kırın. Û jı ber vê yekê, demeke kurt derbasi Kurdıstana Başûr (İraqê) bû û lı wê derê ma. Paşi demeke disa vegeriya Kurdıstana Bakûr û tekoşina xwe domand.

Baweriya Zubeyir, bı karê rêxıstini dıhat. Jı ber vê yekê ji dı salên1960 i de bû endamê Parti Demokratê Kurdıstan Ew heta 1975 an dı nav partiyê de kar û xebata xwe ya siyasi domand. Dı sala 1978 an de ket nav refên Riya Azadi û 1980 yi de bû endamê PSKT. Dı nav PSKT de dema oportunistan xwestın şoreşgeran tasfiye bıkın, heval Zubeyir lı dıj oportunistan sekını û lı gel şoreşgeran ciyê xwe gırt.

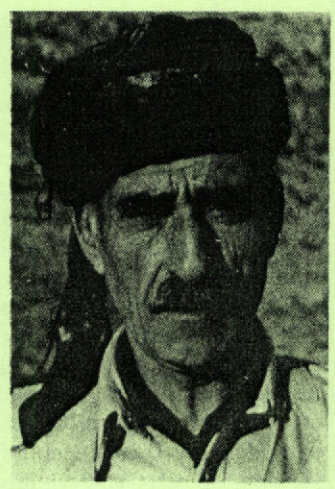

Heval Zubeyir, bı dıl û can jı bo yekitiya hêzên Kurdıstanê xebat dıkır.

Zubeyir, dı sala 1981 ê de du caran hat gırtın. Careki 3 mehan û cara dın meheke dı bın çav de ma û gelek êşkence dit. Dı sala 1984 an de 2 meh dı bın çav de ma. Dı sala 1986 an 1 ê Çıriya paşi de wi gırtın bın çav û gelek êşkence lê hat kırın. Dı êşkencê de rayên (damarên) dılê wi hatı bû pelçıqandın û jı bo vê yekê dıktoran rapor dabû pê. Lê dewleta faşist ew rehet ber nedıda û dı maha Sıbatê de disa gırtın bınçav û êşkence lê kırın. Ew dı 1 ê meha Nisanê de şehit bû.

Heval Zubeyir, bı berxwedana xwe tırs û lerz xıstı bû dilê faşistên koloniyalist. Bı serbılindi û bı rûmet çû nav rêza şehidên Kurdıstanê.

Em sosyalistên Kurdıstanê dê tola gelek Zubeyiran bıgrın!

ABD'NİN YENİ TERÖR PLANLARINI BOŞA ÇIKARALIM

"KISA VADEDE BU BASKININ LİBYA'DA SONUCA GÖTÜRÜCÜ BİR ETKİSİ OLMADI AMA GÖRMEK İÇİN BEKLİYORUM. BUNA KARŞILIK BUGÜNE KADAR ORTAK EYLEMLER KONUSUNDA ÇEKİMSER OLAN AVRUPA'YI ULUSLARARASI İŞBİRLİĞİNİN GEREKLİLİĞİ KONUSUNDA BİLİNÇLENDİRDİ. BU OLUMLU BİR ADIMDIR."

16 Nisan 1986 da ABD savaş uçaklarının, İngiltere'deki Amerikan hava üssünden havalanarak Libya'nın başkentini, Bingazi şehrini ve bizzat Kadafi'nin evini bombalamasıyla, yüzlerce sivil Libya'lı yaşamını yitirmişti.

Hiçbir uluslararası anlaşmaya ve kurala sığmayan bu insanlık dışı iğrenç ve canice saldırının " gerekçeside", bütün çabalara rağmen hiçbir şekilde Libya ile bağlantısı saptanamamış, Batı Avrupadaki bazı eylemlerin Libya tarafından organize edildiği CIA kaynaklı iddialardı.

Anack, esas olarak, Libya halkına yönelik bu çılgın terörün amacı ABD emperyalizminin dünyanın her tarafında ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelelerinebağımsız-demokratik, anti-emperyalist ülkelere ve sosyalizme karşı yürüttüğü açık savaştan başka birşey değildi. Daha da tehlikeli olan, ABD yönetiminin bundan sonra da butür terörist eylemleri sürdüreceği ve hatta bunu politikasının temel taşı haline getirdiğidir.

Bu saldırıdan umduğunu bulamayan ABD yönetimi, yeni askeri saldırılar için fırsat kolluyor. Libya'ya tekrar saldıracağını her fırsatta söylüyor. Öte yandan NATO başkomutanı General Rogers, Libya'ya tekrar saldırabilecek lerini açıklıyor.

Şüphesiz, ABD ve NATO'nun Libya'ya yönelik hain planları salt askeri harekatlarla sınırlı kalmıyor. Yine Libya'nın ekonomik ablukaya alınması, uluslararsı ilişkilerden tecrit edilmesi ve yalnızlaştırılması ve de daha önemlisi, bizat Reagan'ın onayıyla CIA'nin bir karşı devrim tezgahlaması için, sürdürülen çalışmaların dahada yoğunlaştırılmasıdır.

Anti—emperyalist ve ulusal kurtuluş hareketlerinin aktif destekleyicisi olan Libya yönetimine karşı, hazırlanan komplolarda Batı Avrupa ülkeleride ciddi bir rol oynuyor. ABD'nin Libya'ya karşı yürüttüğü bu terörist politikayı onaylıyor ve destekliyorlar. Bu konuda "ABD terörizm ile mücadele bürosu" başkanı Robert OEKLEY'in bir Fransız dergisine verdiği mülakatta söyledikleri ilginçtir. " Kısa vadede bu baskının Libya'da sonuca götürücü bir etkisi olmadı ama görmek için bekliyorum. Buna karşılık bugüne kadar ortak eylemler konusunda çekimser olan Avrupa'yı uluslararası işbirliğinin gerekliliği konusunda bilinçlendirdi. Bu olumlu bir adım."(Nokta 21-9-1986)

Yine ABD Batı'lı müttefikleri ve Ortadoğuda'ki uşakları konumunda olan Türkiye, İsrail gibi ülkeler, ellerindeki tüm iletişim araçlarıyla yürüttükleri propagandalarda, bir taraftan bütün ulusal ve sosyal kurtuluş mücadelelerini teröristlikle suçlarken öte yandan kendi politikalarının kaynaklık ettiği kimi terör eylemlerinin ardında Libya'nın veya başka ilerici veya yurtsever bir gücün parmağını arıyorlar. Ve bunu saldırgan politikaları için malzeme olarak kullanıyorlar. Özellikle son günlerdeki Pan Amerikan uçağının Karaçi'de ele geçirilmesi ve İstanbul daki Sinagog baskınının hemen ardından emperyalist propaganda-odakları bu eylemlerle Libya ve Suriye nin ilişkisini 'saptamak' için birbiriyle yarıştılar, ancak ne Libyanın ve ne de Ortadoğu'daki herhangi bir ilerici—yurtsever gücün bu olaylarla bağlantısı vardı. Buna rağmen ABD Napoli'de demirli bulunan Forrestal uçak gemisini "bilinmiyen" yönlere doğru gönderdi. Ve İsrail siyonizmi de bundan yararlanarak işgalci birliklerini tekrar Güney Lübnan'a çıkardı. Ayrıca emperyalist, gerici basın—yayın organları günlerce Libya, Suriye ve ulusal kurtuluşçu güçlere yönelik yalan propaganda ürettiler.

ABD emperyalizminin ve Ortadoğu'daki dayanaklarının tüm bu eşkiyalıkları boşuna değildir. Bölgede yaratılan gerginlikten amaçlanan bellidir. Libya ile birlikte diğer anti—emperyalist ülkeleri, ilerici, yurtsever radikal güçleri, tehdit, fiili saldırı, asılsız yalan propagandalarla etkisizleştirmek, halklar arası dayanışma ve birliği zayıflatmak ve gerici emperyalist politikayı eğemen kılmaktır.

Buna karşın Ortadoğu'daki anti—emperyalist, demokrat—yurtsever güçlere düşen görev, pentegon ve işbirlikçilerinin yeni komplolarına ve saldırganlıklarına karşı anti—emperyalist dayanışmayı yükseltmek ve emperyalizmin Ortadoğu daki eğemenliğine son verinceye kadar mücadeleyi sürdürmektir.

Adres. Box 34055
100 26 STOCKHOLM/ SWEDEN

Författares Bokmaskin
Stockholm 1986